ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್.—ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಥವ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ರೀತಿ ತನಿಖೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ?

Sri MOHAMED ALI.—If any complaint is made, Government will make all necessary enquiries.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ.—ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷವಾಗಿದೆ?

Sri MOHAMED ALI.—Loan was granted in the previous two years.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇ ಗೌಡ.—ಸಿರಾ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದೆ?

Sri MOHAMED ALI.—It is given in the answer.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Are these directors still continuing to function as such?

Sri MOHAMED ALI.—These are democratic organisations and members can re-elect them again.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Do not the Bye-laws of the societies have any effect on these defaulters? Do they not prevent such defaulters from continuing on the directorate?

Sri MOHAMED ALI.—I am not in a position to say that.

Sri Y. VEERAPPA.—Are you not in control of the entire scheme? Suppose the director becomes a defaulter?

Mr. SPEAKER.—It is not a question.

Sri MOHAMED ALI.—The attitude of the Hon'ble Member is highly objectionable.

Mr. SPEAKER.—Question time is over.

PAPERS LAID ON THE TABLE.

Sri C. M. POONACHA (Minister for Industries and Home Affairs).—Sir, I beg to lay on the Table:

1. Notification No. HD. 137 MVA 57, dated 14th February 1958, issued under section 68 of the Motor Vehicles Act, 1939.

2. Notification No. HD. 131 RTO 57, dated 18th February 1958 issued under section 70 of the Motor Vehicles Act, 1939.

MYSORE LAND RECORD OF RIGHTS BILL, 1958.

Presentation of Report of Select Committee.

Sri M. P. PATIL (Minister for Revenue).—Sir, I beg to present the report of the Select Committee on the Mysore Land Record of Rights Bill, 1958.

REPORT OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

Mr. SPEAKER.—I present the fifth report of the Business Advisory Committee.

Sri L. H. THIMMA BOVI (Deputy Speaker).—Sir, I move:

"That this Assembly agrees with the fifth report of the Business Advisory Committee."

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That this Assembly agrees with the fifth report of the Business Advisory Committee."

The motion was adopted.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ):—ನಿಲುವಳಿ ನೂಚನೆಯ ಮೇಲೆ ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಿರಿ. . . . . .

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು authority ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿರಿ; ಇನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ (ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ).—ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

REPORT OF THE MYSORE TENANCY AND AGRICULTURAL LAND LAWS COMMITTEE

(Discussion continued.)

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—Mr. Speaker, Sir, on the question of land reforms almost all the political parties in our country are agreed and have accepted the need for land reforms. The Congress Party has

been speaking about land reforms for the past 10 years, after they have come to power and for the last 30 to 40 years prior to their coming into power. But it is a fact that on the question of land reforms the maximum number of doubting Thomases have been produced by the Congress Party. Looking at the discussions here and in the Legislative Council and also taking into account the fact that there is a movement against the Jathi Committee Report not merely by landlords but also by leading members of the Congress Legislature Party, I wonder what is the official policy of the Congress. The A.I.C.C. has often declared and the National Development Council has also often taken decisions that land reforms should be implemented immediately. It should be implemented immediately not merely because the Congress did promise to the electorate to do so but also to increase production of foodgrains. But unfortunately the State Governments have been somehow or other very slow in this respect. If I may put it in my terminology, the Congress Legislature Parties have not been able to overcome the resistance of landlords, the resistance of doubting Thomases inside their organisation. This situation has been noted not merely by the Opposition but also by no less a person than Sri U. N. Debhar himself. I hope the members of the Congress Party will not take the criticism amiss. I am quoting a passage from a remark made by the President of the Congress and he is a powerful man and he tells the truth. Here is what he has said in the course of his address at the Pragjyotishpur A.I.C.C. conference :

> "It is not that the solutions are not there. There is lack of clarity neither on the subject matter nor on the solution, but on the basic issue of 'basic loyalty'. I beg humbly to submit that what we have to build up is the loyalty to the ideal."

If you remove the diplomatic verbiage, it means that there are many Congressmen inside the Congress organisation who do not owe basic loyalty to their basic ideals. Well, there cannot be a more damaging statement than this. Then, Sri Shriman Narayan with whom we are all familiar says :

> "The First and the Second Five-Year Plans have laid down a broad land policy in this regard. But, unfortunately, the progress of land reforms so far has been slow and halting."

In the A.I.C.C. Economic Review he says : "We have been talking of land reforms for the last ten years and that it is now high time for us to act with speed and determination." When this appeal is being made by all-India Congress leaders we find in this House as well as elsewhere resistance more by Congressmen than by others. Again the same the A.I.C.C. Economic Review reports as follows about A.I.C.C. discussions :—

> "Smt. Maya Bannerjee (West Bengal) said when she moved an amendment at the Ajmer Session of the Congress for a two-year time limit for the fixation of a ceiling on land holding, Shri Nehru and Shri Morarji Desai had said : 'Why should we wait for two years ? It should be done immediately.'"

Two years after that we are still discussing whether ceiling is good for the health of anybody or not Unfortunately nothing has been done so far in many States till today. She goes on to say further :

> "When Chief Ministers and Revenue Ministers came every year they listened to these demands. Why could not anything be done about land reforms ? It is because certain elements have entered the Congress to guard their vested interests."

This is the position inside the Congress and it is a sad state of affairs. (*Interruption*) I know that there are men like Devaraj Urs inside the Congress who really want land reforms and who say they stand for land reforms more radical than possibly myself. I hope they will speak up at the appropriate time. It is this situation

(SRI M. C. NARASIMHAN)

that has contributed to the delay in land reforms and the delay in land reforms has meant large-scale eviction and this eviction has been going on ever since the Congress began to talk of land reforms and especially after the Kumarappa Committee's recommendations.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

In such a situation, would you consider the desirability of going on discussing *ad nauseam* endlessly as to whether ceilings are good, as to whether evictions should still be permitted and as to whether resumption of land for personal cultivation to the detriment of a large number tenants is necessary or not? I really cannot understand that. If the Congress Party were quite serious, I would have welcomed their bringing a legislation straightaway instead of waiting like this. The other day the Home Minister was trying to suggest that it was only his party, namely, the Congress Party that was very anxious to bring in land reforms and not others. Nothing could be further in this connection, from the truth. I would mention that the first legislation which the Praja Socialist Ministry which took office in Travancore wanted to bring in was the legislation providing for a ceiling of 30 acres. That was immediately after they came into power. It was a minority Ministry. They had to depend virtually upon the Congress for their existence. They could not bring in that legislation on account of certain other political developments. In Pepsu, Sardar Rarewala brought in a land legislation which can be considered as rather violent in certain respects because it compels a person to buy land even if he does not want to do so. Thus while the Congress block prevaricated on this issue of land reforms, sat on the fence and tried "meticulously to balance" the interests of landlords on the one hand, tenants on the other and the agricultural labour on the third, there was no prevarication in respect of other Ministries though they were non-Congress and though they did not have probably "wise men and experts!"

Sir, the question of land reforms should be approached objectively and not subjectively. It should not be approached either with the consideration of election or of ideology. Practical economics should dictate the necessity to have land reforms. I am saying this because some friends like honourable Srinivas Shetty here are trying to imagine that by bringing in land reforms they can prevent communism. On the other hand the landlords are trying to say that the Jatti Committee will help to bring in communism. Sri Dalal Singh, who is supposed to be an expert in agriculture, and who presided over the recent Agriculturists' Conference at Bangalore says that if the Jatti Committee recommendations are implemented, if there are low ceilings, it will bring in communism, political agitation, and what not! The landlords are opposing the land reforms in the name of communism. My friends of the PSP here say that if we do not bring in land reforms, we will bring in communism. So, both are in quandary and dilemma. Really, the truth is not so. The truth is not that land reforms can bring in communism or the absence of land reforms can bring in communism. If the absence of land reforms can bring in communism, then in Egypt or Middle East countries, communists should have triumphed much earlier than in Kerala. In Kerala there was an attempt at bringing tenancy reform regulation from as ea ly as 1840. But, these are not considerations which weigh with people when electing Socialists to power, or Congress to power, or anybody to power. This issue of land reforms is only a question of economic construction. Here is a report submitted by the United Nations Economic Department, in 1951. When they wrote it, they never thought of communism. Their aim was how to increase food production. They have reviewed the position in all Asian countries and they have come to the conclusion that the agrarian structure in this country which had some common feature is responsible for small production. This is really the position. That is the reason why every country worth the name, be it

Communist or Socialist or Capitalist, have brought in land reforms. In Egypt there is land reform which prescribes that not more than 300 acres shall be possessed by any person. In Japan under the dictatorship of General MacArthur some radical reforms were brought in. In 1951 it was prescribed that the ceiling should be 7.5 acres, that is, it was three times the average available land because the available land is 2.5 acres.

Not merely that. MacArthur's administration went a step further than the Jatti Committee claims to be.

So, whether it is MacArthur or Col. Nasser, the entire Asia and the Middle East thought of land reforms because it was of vital necessity for the advancement of both industrial development as well as agrarian development. So, Sir, the question of agrarian reform or land reforms need not be looked upon from the point of view of either this 'ism' or that 'ism' or from the point of view of coming election. It must be looked upon from the point of view of national reconstruction, national development and all that. The pamphlet I have stated is emphatically of the opinion that if industrial development should take place, land reforms should be undertaken. Thus even Europe, France and England brought in land reforms to see that industrial development took place on a faster scale than was possible. So far as we are concerned... ..

Dr. R. NAGAN GOWDA.—May I ask the hon'ble member what is the ceiling limit in France and England ?

Sri M. C. NARASIMHAN.—I know that there is no ceiling in France because of the economic factor. I think the hon'ble member is aware of that. French economy is a capitalist economy and English economy is a metropolitan economy. There is no rush for land as we have in our country. So far as England is concerned I can' say definitely that there is virtual shortage. It is not as if there is over-population or that there is increase in man power whereas here it is the question of utilisation of man power for better production.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—If there is no ceiling, what is the land reform that is carried on in England and France ?

Sri M. C. NARASIMHAN.—There is no ceiling but there is large scale mechanised farming which employs agricultural labour. So far as tenant is concerned, I know that the land lord is at the mercy of the tenant.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Is that the land reform in England that you recommend ?

Sri M. C. NARASIMHAN.—I am not recommending that. So far as our country is concerned, there are so many things. I do not want to go into detail. But, I would like to bring to the notice of the House that so far as our agrarian structures are concerned it can be stated that it is definitely an obstacle in the way of industrial development. Both the First and Second Five-Year Plans are for economic and industrial development of the country. If this industrialisation has to be carried on, it is absolutely necessary that land reforms should be brought in immediately without any further delay.

I would like to bring to the notice of this House one or two features so far as agrarian structure is concerned. The Census Commissioner in 1951 noted that the non-earning dependant in our rural countryside was on the increase for the last several decades.

2-30 P.M.

One feature of the countryside that struck any Census Commissioner was that there was non-earning dependants so far as agriculture is concerned. That is because of the number of tenants that have been evicted with the result that they have become unemployed. The second feature is that the *per capita* availability of land has gone on decreasing and it has not kept pace with the increase in population. On the other side there is land monopoly. It is concentrated in a small section. The Jatti Committee have also noted that there is in Mysore, in spite of the fact that we are supposed to have an ideal peasant proprietorship economy, land monopoly to a considerable extent. It

(SRI M. C. NARASIMHAN)

is true that below five acre minimum there are a large number of small and medium holdings. But it means that they are condemned to a very low standard of living. On the other side we find that there is land monopoly which is a common feature in India.

The next question is about rent. That there is very heavy rent burden has also been noted. In this connection I would like to refer to a book written on land reforms, where figures have been calculated as regards burden of rent. My point is that it is a national waste and it is absolutely necessary to avoid this national calamity.

So this actually means that by putting the rent at 25 per cent—it is not actually 25 per cent; it is more—even putting at that it would be a very huge sum so far as the peasantry is concerned.

There is one more aspect. A point was raised as to whether the relationship between the tenant and the landlord could not be compared to the relationship between an ordinary worker and a capitalist. It is not so for one simple reason. The landlord's position is that he has only the right to own the land and by virtue of the ownership of the land he gets the right and he need not invest any money for that matter of fact. In very many cases he simply leases the land. He does not invest any money at all. So the rent is only a payment for the leasing of the land and not for the capital invested for the improvement of the land. Whereas, that cannot be the situation in the case of a capitalist running an industry. It is not an idle capital. It is given for production which gives employment to labour. By that national wealth is increased in the industrial sector. A capitalist not merely invests the amount but he does so usefully and gainfully and he sees that production takes place. But in the case of a feudal landlord, he chooses to be idle not cultivating the land. He only receives the rent.

Sri Y. VEERAPPA.—Are there feudal landlords at all in Mysore State?

Sri M. C. NARASIMHAN.—The terminology is not important. My friend need not worry about that. I am prepared to drop it if necessary. The point is the landlord simply leases the land and does not invest any money, does not take risks in cultivation. I would like to know why it should not be termed as idle rent and idle return for the right he possesses? He does not do anything to improve the production. All the risk is taken by the cultivator. In this state of affairs you can never get such relationship as in the industrial sector.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—What about a person who buys shares and keeps the money in the Bank? What about a person who builds houses and gives them for rent? Is it not idle capital? Is there any relationship between the industrial sector and the type of capitalism just now described in the agricultural sector?

Sri M. C. NARASIMHAN.—I shall answer that. The point is this. So far as the shareholders are concerned, I do submit that they are more or less in the same position of the landlords; we used to call them as "coupon clippers" that their income also should be freezed at a level. We have also to bear in mind that there is large scale unemployment prevalent in the country and a reasonable solution is distribution of land to all those who are capable of cultivating. Even though it may lead to a certain amount of small holding, it will certainly help to solve the problem of unemployment. So far as the feudal landlordship and ownership in the rural areas is concerned, there is a large amount of transaction going on in the country in the matter of transfer of land from one person to another and there is large investment on land because it is one of the easiest forms of investment because it yields without much risks. Comparatively speaking a quicker return is there always. That is the reason why you find that there is large amount of money sunk actually in land transfer. The ownership goes on changing and there is a certain amount of money invested. I put this down as idle money because it does not perform any useful purpose,

because it does not perform any productive job. If all this money can be mopped up then I do not think the Second Year Plan would have had such a crisis and I am certain we would not be put to a crisis which we are having: I do not think the Finance Minister has to think in terms of levy of fresh taxes, I give certain figures from the report Rural Credit Survey Committee of 1953. So far as Mysore State is concerned, they have investigated into the two Districts of Bangalore and Hassan. Certain families were asked to report about their expenditure and they have reported the result of the sample survey conducted. These are the figures: they have taken the expenditure on various items. But what strikes me here is that the expenditure on the purchase of land is very high. In Hassan, for instance, Rs. 726 is the expenditure on land; cattle Rs. 253; other improvements to land Rs. 326, housing Rs. 263; Rs. 242 for other implements. Out of Rs. 1810, a particular peasant family invested Rs. 726, nearly 40 per cent of money, on the purchase of land. This could be utilised in the interests of the nation. In view of this it is absolutely necessary that land reform can no more be delayed. There can be no dilly-dallying. In this matter I submit that the attempt of the various committees—I am saying that the Jatti Committee is also guilty of it—to dexterously balance between rival claims of the landlord and the tenants has resulted in most unsatisfactory land reform. The objective should be as laid down by the Congress Agrarian Reforms Committee, for the development of personality of the farmer, giving as much land to the tenant and the agricultural landless labourer.

Sri D. DEVARAJ URS.—By circumstances, a man may have land in more than one place, where he cannot actually cultivate. Should not that person be exempted so far as resumption of land is concerned? Should he also be classified along with any other landlord?

Sri M. C. NARASIMHAN.—That is only an exception. I am speaking in general terms. There is nothing sacrosanct about the system of land tenure in our country. Yesterday some Hon'ble Member was saying that the system of land tenure in this country is age old and that it should not be disturbed and etc. It is wrong. We have to remember the Indian tradition and go back to the Indian tradition: Indian tradition does not say that land is private property or feudal property. It has not been so. Passages in Koutilya and Purva Mimamsa supports this idea. We have been accused that we are trying to bring down the Indian tradition. The Indian tradition, as mentioned in Koutilya and Purva Mimamsa is that land should belong to the State and that land should be cultivated in common. When such is Indian tradition, I do not know how it lies in the mouth of those Hon'ble Members to say that we shall have private property, that there should be tenants in perpetuity and that we shall have the feudal system of land and all that. That is definitely wrong.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Do you suggest the State taking over all land?

Sri M. C. NARASIMHAN.—I am not suggesting it at the moment. I am aware that at the moment, peasant proprietorship would be ideal for our country; peasant proprietorship followed by co-operative farming is absolutely necessary. If co-operative farming is not there, if you bring in only land reform on the lines recommended here, we would have to go back. Then the argument advanced by some of the Hon'ble Speakers will be predominant that production has fallen and that we should go back to the old system. It is all in one series. If there should be more production, there should be co-operative farming. As the Chinese experience shows, successful co-operative farming would lead to collective farming. It is a logical step, one leading to the other. After all State taking over land is not peculiar to communists. Even Vinobha Bhave has declared the same thing. Koutilya and Purva Mimamsa say the same thing. If we are to be loyal to the Indian traditions, we will not be far wrong....

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, I do not know where Vinobha Bhave has said that land should be taken over by the State. He has never said that.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Vinobha Bhave has said that land belongs to the village community. Community belongs to the State. Sir, the State and the community are identical.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Including yourself?

Sri M. C. NARASIMHAN.—Definitely; how can I be an exception?

Sri Vinobha Bhave has stated that land belongs to the community and Gopal. Gopal is God. Gandhiji has stated that Gopal is God. "God" according to an American philos opher is the State.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—What is the definition of God according to the Russian ideal?

Sri M. C. NARASIMHAN.—God is people. People are you and me.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Which should you accept—the American or the Russian difinition of God?

Sri M. C. NARASIMHAN.—You are God and I am God.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—I am not a God.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Does the Hon'ble Member remember that once Khrushchev said that he did not believe in the existence of God and "if there is a God, that is me"?

Sri M. C. NARASIMHAN.—That is what I am saying. You are God and I am God!

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—We are not God.

Sri M. C. NARASIMHAN.—So far as these reforms are concerned, the first point is about ceiling. The Jatti Committee has done well to accept the idea that there should be a ceiling on existing holdings also. In that it is a departure from the pattern of various committees. In that sense it is an advance. But it is not an advance in respect of certain other matters and I shall later on say. So far as the ceiling limit is concerned, an argument was advanced that ceiling should not be imposed on agricultural ownings. My friend Sri Shamsuddin invited the attention of the House to an article by Sri G. L. Nanda where he answers the criticism that there is no ceiling in industrial sector, because there has been a high rate of income tax and etc. That is only a partial argument and it is also an unsatisfactory argument. My argument would still be—I agree with Sri Channabasappa and say that the return on capital or the dividend on the shares should be 6¼ per cent, taking over the rest for national development. What is wrong there? Is not 6¼ per cent sufficient? It is more than ample. So far as ceiling is concerned, it is very necessary apart from and in view of the fact that land is in short supply. Secondly the question of redistribution of land is absolutely necessary in the interests of industrial advance and in the interest of widening markets. If there is no wide market, where are we to go for marketing our goods? In the Second Five-Year Plan, it has been noted that many of the industries had to be restricted because there are no sufficient markets. So far as our country is concerned, the purchasing power is going down every year. In view of all these considerations, ceiling is necessary; not because there should be parity and that there should be levelling down, but because of the economic factors. It is not as if the ideal is distribution of poverty. It will lead to that if it is not accompanied by certain steps like giving of credit facilities and co-operative farming.

So far as Mysore is concerned, it is said that peasant proprietorship economy prevails and an argument has been advanced that there is no necessity for land reforms. I do not agree with that. As I indicated there is this land monopoly both in old Mysore and in the new Mysore also.

There is one more thing about statistics I wish to say. I do not concede that the statistics supplied to the Jatti Committee are correct. I am denying it on the authority of Professor Danial Thorner, an eminent sociologist from America, in his book "Agrarian Prospects," where he has reviewed the question of land statistics, etc. What happens is this. He said that excepting in Hyderabad, all other States in the year 1955 adopted a schedule to the statistical investigation—*re*: size of holdings, etc. A schedule

which was really defective, because the occupancy tenants therein were clubbed with owners. When occupancy tenants were clubbed with owners, you will see that the number of owners will become large, with the result that the picture that emerges becomes distorted and it will appear that there are a large number of owners and a very small number of tenants and temporary tenants. There is this distinction. There is tenure; that is temporary tenure. There may be one year's lease; there may be 12-year leases. These are mixed up and no proper distinction is made. If the distinction between the occupancy tenant and the owner and the occupancy tenant and the "temporary" tenant are not made, naturally there will be figures which will not be reliable. This happened in 1955 and Prof. Danial Thorner has stated that very definitely. What happend in the Congress circles is interesting. There was pressure within the Congress, from the organisational wing of the Congress that the State Governments should bring about redical land reforms. The State Governments were hesitant. Dr. Deshmukh was the Agriculture Minister at that time. He called the concerned people of the States and said: 'Have some statistics;' it does not matter what it is;' 'do not be very meticulous in your distinctions. Have something'. Those who did not want land reforms, said that unless there are statistics it will be difficult to have land reforms; and so they had to collect some "statistics;" and I presume that so far as the Jatti Committee is concerned, these statistics suffer from that all-India infirmity.'

Sri C. K. RAJAIAH SETTY.—Do you mean to say that whatever statistics Americans give should be correct?

Sri M. C. NARASIMHAN.—I definitely state that so far as Hyderabad is concerned, they definitely adopted the schedule which made this distinction. The F.A.O. had laid down a definite schedule in relation to it. That schedule was not adopted in Mysore. That was adopted only in Hyderabad according to Dr. Danial Thorner.

Sir, our landlords want the right of personal cultivation and the Jatti Committee has treated it as sacrosanct and in that process, it has made mincemeat of the idea of the security of tenure. In this clause, Sir, as I shall explain in detail, it is because of this right . . . .

Mr. DEPUTY SPEAKER.—How much more time do you take?

Sri M. C. NARASIMHAN.—10 to 15 minutes, Sir. Sir, it is in this right of resumption for personal cultivation that there is a large-scale mischief. Even in Hyderabad when we had a law which prevented all this, we know full well that there was mischief. Even according to Jatti Committee report, we know full well that there will be large-scale eviction of tenants and the Jatti Committee themselves had occasion to notice it. Sir, according to Land Commission in Hyderabad, there was 2.7 million acres of land under protected tenancy and it had come down to 1.1 million acres. 75 per cent of the dispossessions were due to bogus "voluntary surrenders". Of the land owners who had resumed, more than 57 per cent kept the land for cultivation and 37 per cent leased them for higher rental. This fact was very well known to the Committee. The Members of the Committee hailing from Bombay and Hyderabad area should have been aware of this implication which necessarily flows from this particular right to resume the land. Even when there was stringent law operating in Hyderabad and Bombay, this protection could not be afforded to the tenants. Such being the case, what is suggested now for the whole area covered by the New State of Mysore is indeed dangerous; particularly when the peasant organisation is very weak, when we have virtually no experience of tenancy legislation—when there is no security of tenure, to think of granting right to resume land for personal cultivation, can only have very mischievous implications. I submit Sir, that that was a wrong step on the part of the Committee. I will go into details.

Sir, the committee have said that if a person holds a basic holding, he can evict a tenant in entirety. If a person holds between a family holding and the ceiling limit, he can evict to the extent of half the area. If he owns in exces-

(SRI M. C. NARASIMHAN)

of the ceiling—I do not know how any one can own in excess of the ceiling—if he owns in excess of the ceiling, he cannot evict the tenant. I would like to know from the Committee what right they had to take away the rights in the matter of security of tenure conferred on the peasants in South Canara. I will presently submit that so far as South Canara was concerned, the Madras Cultivating Tenants Protection Act conferred a higher degree of security of tenure because section 4A of the Madras Cultivating Tenants Act says:

> "That a person who is holding in his possession five acres of land, shall not be entitled to resume."

In any event, whatever may be the holding, he can never evict the tenant unless the tenant is allowed to have half of the land which is possessed. So, Sir, at no time, under Madras Act could the tenant be evicted. The minimum was that he should possess half of the land, whether it is one acre or two acres, the protection was absolute.

SRI J. B. MALLARADHYA.—Does my Hon'ble friend remember that the whole basis of the Jatti Committee Report is to give all preference to personal cultivation with a view to maximising production? That is the very basis of the Report.

SRI M. C. NARASIMHAN.—I do not know how Sri Mallaradhya thinks that the tenant does not cultivate the land personally. I know there is some talk on this subject. I have heard that Sri C. Rajagopalachari feels that the owner must be made the tiller. I do not know whether you subscribe to that view. It is the tiller that must be made the owner, and not the owner that must be made to be a tiller. I hope you will see there is a subtle distinction in this. So far as the Madras Act was concerned, it definitely conferred a higher type of security of tenure. I would like to know what right the Committee had to take away this security of tenure. In the name of bringing about uniformity, could they ever take away a vested right like this? This was a right which was conferred by a legislative enactment and which is in force now. How can they try to take it away by another reform? I cannot understand how this is a reform. I do not know how this fulfils the declared objective of conferring permanent tenure and how it fulfils the declared objective of liquidating the tenant—landlord relationship?

Likewise, Sir, in respect of two other matters also, the approach of the Committee has been the same. The Committee has been actuated not by the declared intention of conferring security of tenure and liquidating the landlord-tenant relationship, and distributing the land to a maximum number of tenants. That is not the objective before the Committee. The Committee on the other hand, at every stage wanted to save as many rights of landlords as possible, as many interests, as many privileges of the landlords as possible. If only they had taken the approach of conferring the highest benefits available in the whole area, that would have been more or less a satisfactory tenancy legislation. If they had at least kept the recommendations of the Planning Commission in their mind, even that would have been good. Even that they did not do. They knew that ceiling was absolutely necessary. They had no doubt as some of my friends in the Congress Party that for they have said ceiling was absolutely necessary and they even declared that the tenant-landlord relationship should go. The Planning Commission itself has laid down 3 times the family holding as the ceiling while the Committee has proposed 4½ times the family holding as the ceiling. What right they had to depart from the principle enunciated by the Planning Commission?

SRI J. B. MALLARADHYA.—Does my Hon'ble friend think that the Planning Commission can dictate terms and issue orders as if it is a principality of their kingdom?

SRI M. C. NARASIMHAN.—That is what the Committee says. I do not say that. In fact, my complaint is that on the question of land reform the thinking to a large extent is done at

Delhi. It imposes certain limitations. For example, I know fully well that Kerala is not able to bring in a much more radical land reform because they are afraid of the Congress inside Kerala, the Congress at Delhi and the Planning Commission.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Can you substantiate your statement by the official statement of the Kerala Government? Otherwise, it is an unfounded charge against the Kerala Government *vis-a-vis* the Government of India.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Not at all. I am aware of the circumstances. I hope you will credit me with that much knowledge.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—I would like to have an official statement by the Kerala Government substantiated by facts and figures.

Sri M. C. NARASIMHAN.—The thinking to a large extent having been done at Delhi, naturally there are certain defects. For example, how do you fit in the Kashmir land reforms within the framework of our Planning Commission's recommendations? In Kashmir there was virtual expropriation. They did not give compensation. Nobody was allowed to possess more than $22\frac{3}{4}$ acres of land in Kashmir. Likewise, there was nothing to prevent the Kerala Government to do that. I know fully well that, so far as ceiling is concerned, they did want to have a lower ceiling. For example, they wanted to lower the ceiling of 15 acres to 10 acres. I hope that when the final Act emerges it may come down to 10 acres. That apart, the Planning Commission laid down 3 family holdings as the ceiling. They quote chapter and verse from the report of the Planning Commission. Then why did they not stick to the recommendation of the Planning Commission in this respect? When they want resumption of land for personal cultivation, they go to the Planning Commission. When they want that the definition of personal cultivation should not include physical labour they rush to international economics and to the Planning Commission. But when it comes to the question of ceiling, they do not want to respect the recommendation of the Planning Commission.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Is the Hon'ble Member aware that the Planning Commission has asked all the State Governments to fix the ceiling consistent with the conditions in the States, availability of land pressure of population on land, customs and conditions prevailing in the States and so on?

An HON'BLE MEMBER.—The Hon'ble Member is adopting the communist way of expressing things.

Sri M. C. NARASIMHAN.—How can I express in your way? That is elementary common sense. I do not belong to your way of thinking. So far as the Planning Commission is concerned, it has never laid down that there should be latitude in all matters. So far as the ceiling is concerned it definitely lays down that it should be three times the family holdings.

Sri D. DEVARAJ URS.—It is left to each State to define the ceiling consistent with its own experience, availability of land and the economic condition prevailing therein.

Sri M. C. NARASIMHAN.—My friend is helping me. What should constitute the basic holding and family holding and what should be the income? These are left to the State. So far as the multiple of the family holding is concerned, the Planning Commission has not given latitude. When you have declared what is your basic holding and family holding, how is it open to you to depart from the multiple prescribed by the Planning Commission?

The Land Reforms Panel of the Planning Commission had made some recommendations to the Planning Commission. In that Panel was represented the high priest of the Congress Party Sri Sriman Narayan. According to the recommendation of the Panel, the land from which the income will be Rs. 3,600 should be the ceiling. The Planning Commission did not accept it and said that so far as the basic holding is concerned we will leave it to the benevolent States to arrive at

(SRI M. C. NARASIMHAN)

it and unfortunately the States have been benevolent to the landlords and not to the tenants.

SRI H. M. CHANNABASAPPA.—In communist China and Russia they switched on from peasant farming to collective farming and from collective farming to State farming.

SRI M. C. NARASIMHAN.—I am at home in that subject. I will answer that question at the end.

So far as ceiling is concerned, at least did they adopt the Hyderabad ceiling *in toto*? In 1954 Hyderabad had fixed that ceiling and actually so far as Yadgiri is concerned, it is already in force. According to Gulzarilal Nanda, it is in force in Yadgiri.

SRI G. ANNA RAO.—I have read the Economic Review. That is not the position.

SRI M. C. NARASIMHAN.—Sir, at least the Hyderabad ceiling should have been adopted. They have changed what should constitute a family holding. As I have already submitted, they have departed from the Planning Commission's recommendation. That will only amount to instead of large number of tenants getting land, lesser number will get the land. So far as Hyderabad is concerned, it is 4½ family holdings upto 18 to 275 acres of land. If it is 5,600 or 7,400 as informed by the Committee, then naturally it would go to 500 acres. So, the range is.....

SRI D. DEVARAJ URS.—He must have some basis. On what calculation he says.....

SRI M. C. NARASIMHAN.—There is one rule in relation to this Act. So far as China is concerned, they had twice the average available land. So far as Japan is concerned, it was three times the available land. The per capita income was multiplied by three and that was fixed the ceiling. You could have had the same thing.

So far as the next item, that is rent is concerned, the rent now fixed is 1/4 and 1/5. Once again I do not know why it should have been reduced from the statutory provision of 1/6 or five times the land assessment in Bombay area. At least four districts had that legislation and it was in force. Is it because after land reforms they will ask the people to pay higher rate of rent? There is necessity on economic grounds for reducing the rent. My point is that all should not be brought under same level and take advantage of the reduction and the landlord should be put to penury and suffering. A certain high rate of rent is disadvantageous and therefore, my submission is that 1/6 is fair.

SRI K. S. SURYANARAYANA RAO.—What is the basis for 1/6?

SRI M. C. NARASIMHAN.—Your friend Sri Morarji has fixed that.

SRI K. S. SURYANARAYANA RAO.—You have no basis, is it?

SRI M. C. NARASIMHAN.—When I see that it is advantageous to me and when Sri Morarji has fixed it, why should I have any objection to it?

SRI H. M. CHANNABASAPPA.—The question put to you was, what is the basis on which you came to the conclusion that it should be 1/6th?

SRI M. C. NARASIMHAN.—I will submit some arguments in relation to it. I do not of course have any statistics.

SRI K. S. SURYANARAYANA RAO.—What is the rent fixed by your friends in Kerala?

SRI M. C. NARASIMHAN.—It is 1/12, don't forget it.

AN HON'BLE MEMBER.—Do you guarantee that it will not be enhanced during other stages of several Bills to be introduced in Kerala?

SRI M. C. NARASIMHAN.—That is the question you should put to Sri E. S. Namboodripad.

MR. DEPUTY SPEAKER.—The House will now rise and meet again at 3-45 P.M.

The House adjourned at Five Minutes past Three of the Clock and met again at Forty-five Minutes past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—May I just elicit a point of information from the Chair ? There is a short-notice question and I want to know when it would be taken up.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—We will take it up at the end.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Mr. Speaker, Sir, I have to say one point about the ceilings. So far as Rajasthan is concerned, Shri Sukhadia, Chief Minister of Rajasthan, had recently constituted a Committee on Land Reforms and they have recommended Rs. 2,400 as the net income for the purpose of ceiling. The family size is also 5 as in our case. If they constitute 5 to 7 members, the ceiling income would be Rs. 2,500.

My friend wanted to know the basis. The basis is the availability of land and the pressure of population. If these two are taken into consideration and borne in mind and also the aspect of social justice, distributive justice, I am sure this very committee would have come to the conclusion of fixing ceiling at a much lower level than has been recommended here.

As I already submitted, the right of resumption under the cloak of personal cultivation is a very dangerous right and it will lead to large-scale eviction of tenants and will also add to the large army of unemployed already in the State. The committee has recommended for purposes of personal cultivation that a person should reside within ten miles or thereabouts from a village. They have omitted the other restriction that was found in the Madras Act, namely, physical labour. Even the Planning Commission did not lay down that physical labour need not be taken into account. I do not know how the committee came to the conclusion that physical labour was unnecessary. I think they were actuated not so much by giving the land to the tiller as by the consideration that the owner should be deemed as tiller. Physical labour is a necessary accompaniment of personal cultivation as has already been accepted as per section 4 (a) of the Madras Act.

Sri G. ANNA RAO.—Is it for the purpose of acquisition ?

Sri M. C. NARASIMHAN.—For all purposes. The Governor's address lays down that the tiller should be the owner of the soil. This broad and liberal provision in relation to personal cultivation will not help us realise this objective laid down in the Governor's Address. Sir, it encourages in a manner to accept landlordism or cultivation by hard labour that tenants themselves would be converted into hard labour and there according to the committee they should be deemed to be personally cultivating the land.

The other aspect I wanted to speak about is the rent. The rent should be as low as possible for one reason. I have already submitted that so far as the landlord is concerned, in very many cases he does not perform any gainful function in the matter of production. I am not taking into account those landlords who might be contributing money, seeds, etc. I am talking of the other category. The objective as declared by the committee is to discourage cultivation by non-agriculturists. One of the important provisions from the other recommendations made by the committee is about low rents. This matter was recognised by the Subramanyam Committee in Madras. They held definitely that low rent discourages cultivation by non-agriculturists. Otherwise, as we are all very well aware, investment on land is an investment which yields quick returns. If there is no responsibility of physical labour in regard to personal cultivation and also if the rents are not sufficiently low and fairly attractive, then it is impossible to prevent cultivation by non-agriculturists thereby we will never be adding to the increase in the production which is our declared objective.

I come to another aspect. It is true that these reforms by themselves will not bring a big change in the countryside. As it is even if these ceilings are accepted, I am certain there will not be big changes because already properties are being divided and sub-divided. All that is necessary in respect of the possible recommendations has been effected

(SRI M. C. NARASIMHAN)

and this will only affect future acquisition. I am certain of that.

I am looking to the recommendation in respect of fair rent and eviction, *i.e.*, personal cultivation, etc., as the most important recommendation. In respect of these two recommendations it is unfortunate that the committee has placed one of the most unsatisfactory set of proposals. It is unfortunate they have not placed a correct picture. In respect of land distribution they could have given us distribution in respect of acreage of various crops wet, dry or garden. If that at least had been given we could have had an idea as to how ceiling would work but even that has not been placed. It is not that those figures were not available. I know for certain that the District Magistrates, Collectors, had sent figures in respect of distribution of land into wet, dry and garden.

Then with regard to the machinery for distribution I do not know why they have chosen officials for Land Tribunals. The elected democratic element seems to have missed the recommendation in respect of the set-up for purposes of land distribution. As I submitted already, General Macarthur in whose company we would not like to be, even he wants that village panchayets themselves should be responsible for the purpose of land distribution, for the purpose of land management, etc., all problems arising from land reform. Japan has done it. China has done it. Of course let us not follow China; we could follow Japan. Why did the committee not think in such terms but only thought in terms of a High Court Judge and other officials alone? It has been repeatedly said by critics of land reforms in various parts of the State that because of the official element at various levels adequate sympathy towards tenants has not been forthcoming. That is a criticism that has been advanced by Balawantrao Committee and various other committees. So it is necessary that the popular element ought to have been there. If Village Panchayet could not be given representation, at least some democratic element should have been brought in. I noticed that the questionnaire does not contain any question as regards the machinery they propose for the distribution of land. At least one question could have been put in the questionnaire to the various interested sections. There is nothing like that. I do not know whether it is accidental or not.

One more point in this connection. So far as plantations are concerned, I am aware of the criticism that plantations should not be exempted from ceiling. I would only submit this; so far as orchards and such other items are concerned they have been exempted. Why is it that plantations have not been exempted is not clear. The logic of it is not very clear. They have said that the existing plantations are concerned they should be exempted from the operation of ceiling and that so far as future acquisitions are concerned, the ceiling shall apply.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—It is very easy to understand.

Sri M. C. NARASIMHAN.—For orchards you give exemption and not for plantations?

4 P.M.

Sir, relationship is somewhat different in plantations. It is a matter for consideration as to whether some ceiling should apply. I do not think that it is possible for workers to take up plantations. If the Government has the idea of nationalising plantations, then that is another thing.

Sri K. MALLAPPA.—You are not very clear about it.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Sir, one more point remains for me. These measures by themselves will not bring about the desired result and will not bring the desired implementation. It must be accompanied definitely by co-operative farming. A point was raised that co-operative farming has not met with the desired result and that it would be a thorough failure. Sir, I heard it on the authority of certain committees that co-operative farming in India is to some extent a failure. It is because popular element has not been sufficiently taken note of, and also popular

leadership has not been built up. I believe that land reform would go a long way if there is desired leadership which is very necessary in the successful working of co-operative farming. So far as China is concerned, my friend wanted to know what was the position there. We have the authority of R.K. Patil Mission for the proposition that co-operative farming was one of the main things which increased food production so far as China is concerned. So far as production and the advance in agricultural sector is concerned, the advance registered over these few years is something stupendous in China. I am not for a moment saying that our advance is not stupendous, but only note that in China the advance is much bigger for the reason that land reforms has taken place and secondly it was followed up by co-operative farming, producing farms and also later on by the State sector entering into agriculture. I will give a few figures and observations made by the Patil mission and that will clear some misconceptions. It is not as if the communist system and the communists had anything to do with the advance in agriculture. They had something to do. That the communist leaders came forward and worked enthusiastically in all co-operative farming is there. But otherwise not. I will give you certain figures pertaining to China from the *Eastern Economist* which is biased against China rather than in favour of China. I will give the overall yield in respect of paddy in China. It was 1,190 lbs. per acre in 36-37. In 55-56, it was 2,387 lbs. In South China the figure was 5,300 lbs. So far as irrigation is concerned, it is important to note that there is a very big advance in respect of irrigated area also. Sir, the percentage of irrigated net area was 20.7 in the year 49-50 and 27.3 in the year 55-56, whereas in the same pattern, in India it was 14.6 of the total irrigated area in 1949-50 and it was 14.8 in 55-56. I am submitting this in order to show that the advance was very big. The availability (per capita) of foodgrains in China was 19.9 ounces in the year 1949-50 and it shot up to 28.5 ounces in the year 1955-56. In India it was 18.8 ounces in 1949-50 and it was 20.1 ounces in the year 1955-56. In 49-50 it started more or less on the same level, but in the end, there was a gap of 8.9 ounces in respect of per capita availability. I am saying this in order to show that there has been quite a big advance in China. The reasons for the advance have been refuted by Mr. F. N. Rana, the head of the Co-operative Department in Bombay. But that has been answered by Mr. Patil, the leader of the Co operative Delegation to China. He has stated that there was voluntary joining of the co-operatives. There was no coercion and that there was no violence. On the other hand it was a voluntary joining of the co-operatives and the co-operatives have helped to increase their production.

> "Even according to our colleagues co-operativisation has had no adverse effect on agricultural production and livestock, however reluctant they may be to allow the co-operatives credit for increased production. They have admitted the fact of increased production though they have ascribed it to other causes. If force and violence were the major factors in herding the great majority of peasants into co-operatives, it could not but have had a tremendous effect on the agricultural situation in China."
>
> "It was thus a process of development by appreciation and not condemnation."
>
> "It will thus be seen that the great majority of the peasants joined the co-operatives voluntarily, *i.e.*, without any compulsion or acting against their positive will."

Well, these are the observations made by impartial investigators into China's conditions and they said co-operation was the important factor. I hope that so far as the reforms here are concerned, the Jatti Committee recommendations will be amended in the light of the discussions we have had. Let them be amended not in favour of the landlords, but as far as possible in favour of the dumb millions in whose name Gandhiji

(SRI M. C. NARASIMHAN)

spoke years ago. Sardar Vallabhbhai Patel made the following special reference to the peasants of Karnataka :

> "The brave peasants of Karnataka have vied with you in their sacrifices, in their loss of lands and property, in their privations and their suffering. They have courted attachments, confiscations, imprisonments, and worse. Both men and women have showed utter disregard to sufferings and privations and they are today as ruined and resourceless as can be imagined. The tales of their bravery and their sacrifices have filled me with admiration and pride and the news of their sufferings at times unhinged me."

These were the very words of Sardar Vallabhbhai Patel in respect of the Kartaka peasants when they struggled for freedom. Let our Ministry better the lot of those peasants in the name of social justice and I hope they will bring better land reforms. I quote to you the words of Jawaharlal Nehru in reply to those who did not want land reforms :

> "The wind is blowing to the villages and to the mud huts where dwell our poverty stricken peasantry, and it is likely to become a hurricane if relief does not come to them soon. All our political problems and discussions are but the background for the outstanding and over-whelming problem of India—the land problem."

This is the position and I hope they will bring better reforms.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ (ನಂಜನಗೂಡು).— ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೆ, ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಜಟಿಲವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ, ಭೂಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡಿದರೆ, ಇತರ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಪರಿಹಾರವಾದಂತೆಯೇ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಇದೆ. ಇದು ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯ. ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಯುಂಟಾಗುವ ಭಯ ಅಥವಾ ಹೆದರಿಕೆ ಇರುವುದಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾದ ಒಂದು ವಿಷಯವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಆಶಾಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭೂನೂಧಾರಣೆಯೇ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಉತ್ತರವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರು ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಲಕಿ, ಕಲುಷಿತಪಾಡಿ, ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿ ಅನೇಕ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಅನೇಕ ಮುಂದುವರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಅನುಭವ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಭೂಸುಧಾರಣೆ, ಒಕ್ಕಲು ತನದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೂಲ ತತ್ವ ಏನಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಪೂಜ್ಯ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈಗಿನ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ 'ನಾವಿಷ್ಣುಃ ಪೃಥಿವೀಪತಿಃ' ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಇಂದು ಪೂಜ್ಯ ಮಹಾತ್ಮರು ಶಾಂತಿ ದೂತರಂತೆ, ನಮಗೆ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ನೋಡಿ, ಶಾಂತಿ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನೀಡಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. 'ನಾಕೃಷಿಕಃ ಪೃಥಿವೀಪತಿಃ' ಎಂಬ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಸಾರಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿ ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. 'ಜಮೀನ್ ಕಿಸ್ಕಿ ? ಕಿಸಾನೊಂಕಿ' ಎಂದು ಜನ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ನಾನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ದೇಶದ ನಾನಾ ಮೂಲೆಗಳಿಂದ ಈ ಕೂಗು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವರೀತಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ನಮಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಭೂನುಧಾರಣೆಯನ್ನು, ಜಾರಿಗೆತಂದು ಏಕೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವ ಜನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗಂತೂ ತುಂಬಾ ವ್ಯಥೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯಾರು ಯಾರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಂಡರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಜನರಿಗೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶ, ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಯಾವ ಪಂಗಡವನ್ನು ಅಥವ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತೇನೋ ಅದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಾವು ಜಿತ್ರಿಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಕಂಠೋಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಟೀಕಾರೂಪವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಈ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೊಸ ಮೈನೂರು, ಹಳೆಯ ಮೈನೂರು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ; ಈಗಿನ ವಿಶಾಲ ಮೈನೂರಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದ, ಜನರನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. Uneconomic holdings, ಎಂದರೆ, ಲಾಭದಾಯಕವಲ್ಲದ ಹಿಡುವಳಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಮಿತಿಯವರು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಭೂಮಾಲೀಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಸ್ವಸ್ಥತವಾಗಿದ. ಒಂದು ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಜಮೀನಿರುವವರು, ಎಂದರೆ, 38 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ, ಎರಡು ಮೂರು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಇರುವವರಿದ್ದಾರೆ; ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಐದು ಎಕರೆಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಉಳ್ಳವರಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಭೂಮಾಲೀಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಂತರ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.....

ಶ್ರೀ ಟಿ. ತಾರೇಗೌಡ—38 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಯಾರಿಗಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮರ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ. ಈಗ ಜಮೀನನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಹಿಡುವಳಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಗೇಣಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಸ್ಥಿರತೆ ಹೋಗಿದೆ. ಗೇಣಿಯನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡುವಾಗ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯಗಳಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಗೇಣೀದಾರನ ಹಿತಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆತರುವಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ. ಗುತ್ತಿಗೆ ಮೊಬಲಗನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡುವಾಗ, ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿ ಅವನ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ ಮುರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡುವ ಜನರಿಗೆ ಸುಲಭದರದ ಬಡ್ಡಿಯಮೇಲೆ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕುವುದು ದುರ್ಲಭವಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದರೂ ಈ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಎಂಥವರಿಗೆ ಎಂಬುದು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ರೈತನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಹೊರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಇರತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಶಾದಾಯಕವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದವಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಿಡುವಳಿದಾರನ ಒಡೆತನ ಎನ್ನುವ ಪದ್ಧತಿ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ನಮ್ಮ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ large landed estates, ಎಂದರೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹಿಡುವಳಿಗಳಿರುವಂತಹ ಕ್ರಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನೂರಾರು, ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆಗಳನ್ನು large land estates ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಫಾರಂಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲಿಲ್ಲವೊ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. peasant proprietorship ಎನ್ನುವುದು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಈರೀತಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಗೇಣಿಶಾಸನವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನಿ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ, ಗೇಣಿಶಾಸನವನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಈ ಸುಧಾರಣೆ ಕರಗತವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಸೂತ್ರವಿಲ್ಲದೆ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಭೂಸುಧಾರಣೆ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ಅಂಗ. ಇದನ್ನು ಆರ್ಥಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ತಜ್ಞರೂ ನಿಪುಣರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ದೇಹಶ್ರಮವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬೇಸಾಯಮಾಡುವ ರೈತನ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ತೃಣೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಅಗತ್ಯ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ. ಬಹುಶಃ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಚೌಕಚ್ಚೌಸಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಆರ್ಥಿಕ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಅಧೀನವಾಗಿಮಾಡಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡತ್ತೇವೆಂದು ಹೊರಟರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿರುವ ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ದೊರಕಿದೆ. ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ರೂಪಿತವಾಗಿದೆ . . . . .

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್.—ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ secondary place ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆ?

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮರ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಉತ್ತರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ.

ಇವರು ಹಾಕತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳು, ಇವರು ಕೂಗತಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ಕೂಗು, ಈಗ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಬರಿಯ ಕಾಗದದ ಮೇಲಿದ್ದು ಪುರಾಣದ ಬದನೇಕಾಯಿ ಆಗಿದೆ. ತತ್ಪದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಡಿ. ಮಾರಣ್ಣ.—ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಸೇರಿದ್ದಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷದವರಿಗೂ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮರ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅರಣ್ಯರೋದನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನೀವು 150 ಜನವಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು 50 ಜನರು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅರಣ್ಯರೋದನವಾಗಿದೆ. ನಾನೇನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಬೆಳ್ಳಗಿರುವ ಗೋಡೆ ಕರ್ರಗೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 65 ರಷ್ಟು ಜನ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ದೇಶಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸತಕ್ಕಂಥಾ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇಂದು ಕೇವಲ ಶೇಕಡಾ ಎಂಟರಷ್ಟು ಜನ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿದ್ದರೂನಹ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಲ್ಲಿಯ ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸಬರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಇಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅದರ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲರುವ peasant proprietorship ಎಂದರೆ ಒಕ್ಕಲತನಮಾಡುವ ರೈತನೇ ಒಡೆಯ ಎಂಬ ಪದ್ಧತಿಯವ್ಯೆಖರಿ ಯಾವರೀತಿಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಮುಂದುವರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಾಗಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಪುರಸ್ಕಾರ, ಮನ್ನಣೆ, ಯೋಗ್ಯಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬಹುಶಃ ಅಧಿಕವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೂ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥಾ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ವಿಷಯವೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದವರು ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ನೀತಿ, ಸಮತಾವಾದಿ ಸಮಾಜ ರಚನೆಯ ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನಗತ್ಯವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸಮತಾವಾದಿ ಸಮಾಜ ರಚ

(ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ)

ನೆಯ ಧ್ಯೇಯವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಂದೆರಡು ವಾಕ್ಯ ಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ರೈತ ಮತ್ತು ಭೂಮಾಲಿಕತ್ವ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಅಂತ ರವು ದೂರ ಆಗಬೇಕು. ಗೇಣಿದಾರ ಪದ್ಧತಿಯು ಹೋಗಬೇಕು. ಕೇವಲ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಜಮೀ ನನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಮಾಜವಾದ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೈಗಾರಿ ಕೋದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ಬಡ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಅನೇಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಬ್ಬ ಕೂಲಿಗಾರನಿಗೆ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಂದ ಐದು ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಕೂಲಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ರೈತನಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಕೂಲಿ ಏನು? ಇಷ್ಟು ಅಭಿ ಮಾನವಿದ್ದರೂ ಸಹ ರೈತನ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳೇಕೆ, ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಮುಂಚಿತ ವಾಗಿಯೇ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನ ಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತ ನೆಹರೂ ಅವರು ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಿಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 30 ವರ್ಷಗಳಾಗಿ ಹೋದರೂ ಸಹ ಇನ್ನೂ ಶಾಸನ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್, ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಜಗಳವಿದೆ. ಒಡಕು ಹುಟ್ಟಿದೆ, ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಇಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಲಾಬಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಡಿ. ಮಾರಣ್ಣ.—ಅವರು ಕಣಿ ಹೇಳುವವ ರನ್ನು ಕೇಳಿದರೋ? ಜೋತಿಷ್ಯ ಹೇಳೋರ್ನ ಕೇಳಿ ದರೋ ಹೇಳಿನರು?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ನಿಮ್ಮಂಥ ಸದ ಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ನೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್.—ಲಾಬಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದುದನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾ ಪಿಸಬಹುದೇ?

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಲಾಬಿ ವಿಧಾನ ಮಂಡಲದ ಒಂದು ಭಾಗ. ಕಣಿ ಹೇಳೋರು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಅವರಿಗೆ ಮೂರುಕಾಸೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೆದರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೇನೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಿಮ್ಮಂಥವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಕು.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಏರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಜಮೀನಿನ ಪರಿಮಿತಿ ಇದ್ದಷ್ಟೇ ಇದೆ. ದೇಶದಲ್ಲ ಬಡತನ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿಯ ಅಂತರವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಬಹಳ ಗಹನವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದುಡು ಆವಶ್ಯಕ. ವ್ಯವಸಾಯ ದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗದೇ ಹೋದರೆ ಈಗಿನ ಬಡ ತನದ ನಮಾಜವಾದವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜಿತ್ತಿನಮಿತಿಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾತಸ್ಯ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಈ ಜಿತ್ತಿ ನಮಿತಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಗ್ರಾಮ ಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು, ಕೂಲಿಕಾರರು ಪ್ರಮುಖಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದಾಸ್ಯಶ್ಯಂಖಲೆ ಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಡುವುದ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದವರಿಗೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಆಶ್ವಾಸನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬು ದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾದುದು ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲವೇ ಹೋದರೆ ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿರ ತಕ್ಕಂಥ ವಚನ, ಭಾಷೆಗೆ, ಭ್ರಷ್ಟರಾಗಬೇಕಾಗು ತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಇದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟನತಕ್ಕಂಥ ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇ ನೆಂದರೆ ಭಾರಿ ಜಮೀನುದಾರರು ಭಾರಿ ಭೂಮಾಲಿ ಕರು ಈ ಸುದಾರಣೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು hypothetical ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲ, ಗಿರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಕಾರರು ಮುಷ್ಕರ ಹೂಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಭೂಮಾಲಿಕರು ರೈತರಿಗೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ಕೂಲಿಕಾರರಿಗೆ ಅಹಿತ ವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿದರೆ, ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಈ ಹತ್ತುವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾನರಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ, ಅವರು ಒಂದು ವೇಳೆ ಮುಷ್ಕರ ಹೂಡಿದರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ವೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಬೇಕು. ಗೇಣಿದಾರರು ಕೆಲಸಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಸಾವಿರ, ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಂಥ ಜಮೀನು ಮಾಲಿಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗು ತ್ತದೆ? ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿಯ ಕೃಷಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ, ವ್ಯವ ಸಾಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ ರೈತಾಪಿ ಜನರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಒಂದು ನಮಾಜ ರಚನೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ, ಭೂಮಾಲೀಕರು ಗಳೆಲ್ಲಾ ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ನಮಾಜಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಜಿತ್ತಿ ನಮಿತಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಗೇಣಿ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ, ಕಂದಾಯ ರಿಯಾಯಿತಿ, ಯಾವರೀತಿ ಜಮೀನು ಹಂಚತಕ್ಕದ್ದು, ಒಂದು ನ್ಯಾಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದ ವಾಗಿದೆ. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಏನು ಹೇಳಿ ದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಆದೇಶವನ್ನು, ಕರ್ತವ್ಯಜ್ಞೆಯನ್ನ ಪರಿಪಾಲಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಬಹಳ ನಂತೋಷ. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮೀಷನ್‌ರವರ ಯೋಗ್ಯವಾದ ನಲಹೆಗಳನ್ನು ಅಂಗೀ ಕಾರಮಾಡಿ ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ನಂತೋಷ ವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕ ವಾದ ಅವರ ನಲಹೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾಯಿತು? ಭೂಸುಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿಯ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ತೊಡಕು ಗಳನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಗಾರರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲಾಭವನ್ನು ಹಂಚುವಹಾಗೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ

ದ್ದಾತೆ. ಭೂಸುಧಾರಣೆಯಿಂದ ಅನತಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಜೀವನಮಟ್ಟ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚದೆ, ಭೂಸುಧಾರಣೆಮಾಡದೆ, ಸೋಷಲಿಸಂ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಸುಗಮವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದೇಹೋದರೆ ರೆವ್ಹಲ್ಯೂಷನ್ ಅಂದರೆ ಕಾಂತ್ರಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಭೂಸುಧಾರಣೆಗೆ ಹೆಚ್ಚುಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅದೇಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಲಹೆ. ಜತ್ತಿ ಸಮಿತಿಯು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ increase in agricultural production ಅಂದರೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸಮಿತಿಯವರು ಹೇಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಕಟುತರವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರು.

4-30 P.M.

ಸ್ವಾಮಿ, ದಯವಿಟ್ಟು ಜತ್ತಿಸಮಿತಿ ವರದಿಯ ನಲವತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಓದಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂಥ ಒಂದು ವಿಷಯ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿಯಿದೆ:

> "The existence of tenancy hampers intensive cultivation. The landlord is not always interested in improving the land. He generally prefers to invest his resources to extend his holding rather than improve it. The tenant on the other hand lacks both the capital as well as the incentive to make improvements. The increase in personal cultivation resulting from the elimination of the landlord-tenant relationship will therefore make a substantial contribution towards larger production."

I do not know how this particular paragraph missed the attention of my Hon'ble friend Sri H. M. Channabasappa.

ಇನ್ನು ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಲಹೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಜತ್ತಿ ಸಮಿತಿಯವರು ಹೆಚ್ಚುಗಮನಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಜಮೀನುದಾರರಿಗೂ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೂ ಇರುವ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಿತಿಯವರ ಈ ಸಲಹೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಅವರೇ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಜಮೀನಿಲ್ಲದಿರುವವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಹಂಚುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಪರ್ಸನರ್ ಕಲ್ಪವೇರ್ಷ—ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅತಿಮುಖ್ಯವಾದ ಸಲಹೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಜತ್ತಿ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯ ಅನೇಕ ಪ್ಯಾರಾಗಳನ್ನು ಓದುವಾಗ ನಾವು ಮರೆಯದೆ ಪರ್ಸನಲ್ ಕಲ್ಪವೇರ್ಷಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಡಬೇಕೆಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿರುವ ನಾಲ್ಕಾರು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. Lease ಅಥವಾ ಗುತ್ತಿಗೆ ಪದ್ಧತಿ ರದ್ದಾಗಬೇಕು, ಕೆಲವು ಅನಿವಾರ್ಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಸಮಿತಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. Minors, widows or unmarried women, persons suffering from physical or mental disability, members of the armed forces—ಇವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರುವಾಗ ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಸಮನ್ವಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಕ್ಸೆಮ್‌ಪ್ಷ್ ಲಿಸ್ಟ್, (ಗೇಣಿಗೆ ಕೊಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿ) ನಿರೂಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು resumption for personal cultivation ಎಂಬುದು ಅತಿಯಾಗಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದ ವಿಷಯ. ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟು: ಸಮಿತಿಯವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅವರು ಮಿತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ self-imposed ordinance ಹಾಕಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದು ಒಪ್ಪುವ ವಿಷಯ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹರವರು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಲ್ಲ. ಅವರೀಗ ಇಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಿಷಯ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಜಮೀನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಟೆನೆಂಟ್‌ಗೆ, (ಸಾಗುವಳಿದಾರರಿಗೆ ಅಥವಾ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ) ಹೆಚ್ಚು ಹಕ್ಕುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಾದಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಹಕ್ಕು ಊರ್ಜಿತವಾಗಬೇಕೆಂದು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನುದಾರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ಸ್ಮಾಲ್ ಹೋಲ್ಡರ್ಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, 15 ಎಕರೆಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಮೆಯಿರುವ ಜಮೀನುದಾರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸೌಲಭ್ಯ ಒಬ್ಬ ಗೇಣಿದಾರನಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಲಮೆಂಟರಿ ಪ್ರೊಪ್ರೈಟಿ ರೈಟ್ಸ್ ಎಂದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಗಾಗಬಾರದೆಂಬುದು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಇನ್ನು "A person whose holding exceeds the ceiling may be allowed to resume upto one-half of the land leased out to a tenant, subject to the condition that the tenant is left with not less than a basic holding" ಎಂಬುದು ಅಷ್ಟು ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಏದು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಜನರಿರುವ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಇರುವಾಗ ರೈತರಿಗೆ ಬೇಸಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಜಮೀನಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಗೇಣೀದಾರರಿಗೆ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

(ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ)

ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವಿವಾದಾಸ್ಪದವಾದ ವಿಷಯ: ವೆಂದರೆ "provided the tenant is left with a family holding" ಎಂದಿರುವುದು. ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕುಟುಂಬದ ಹಿಡುವಳಿ ಪರಮಾವಧಿಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಜಮೀನಿದ್ದರೆ ಗೇಣಿದಾರರಿಂದ ಜಮೀನನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವ ವಿಷಯ, ಜಮೀನುದಾರರಿಗೆ ಸೀಲಿಂಗ್ ನಿಗದಿಮಾಡಿರುವಾಗ ಬೇಸಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಇಲ್ಲದೆ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ವಾದ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧುವಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದು, ನೂರಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿರುವವರ ವಿಷಯ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಮುಂದೆ ಪರ್ನನರ್ ಕಲ್ಟಿವೇಷ್ಟ್ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥ ವೇನೆಂದು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮೀಷ್ಟ್ ಮೂರು ವಿಷಯ ಹೇಳಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಾಗ ಸಮಿತಿಯವರು ಪರ್ನನರ್ ಲೇಬರ್ ಬೇಡವೆಂದು ಶಿಫಾರ್ಸುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಜಮೀನುದಾರ ಹೊತ್ತಿರುವಾಗ "ನೀನು ಹೋಗಿ ಉಳು, ನೀನು ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡು" ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧುವಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಮಾಡುವವನಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಧೆ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ನೇಗಿಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅವನಿಗೆ ಜಮೀನಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಮಿತಿ ಪರ್ನನರ್ ಲೇಬರ್ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಹಿಡುವಳಿದಾರ ಇಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಬೇಕು, ಅವನ ಕುಟುಂಬದವರು ಮತ್ತು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವವರು ಜಮೀನಿನಿಂದ ಹತ್ತು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ವಸ್ತುತಃ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ವಿಷಯ: ಈ ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಳದಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ನೌಕರರಿಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟರೆ ವರದಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಡುವಳಿದಾರ ಜಮೀನಿನ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಆ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಪರ್ನನರ್ ಕಲ್ಟಿವೇಷ್ಟನ ಡೆಫಿನಿಷ್ಟನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಪರ್ನನರ್ ಕಲ್ಟಿವೇಷ್ಟ್ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೂ ಲೇಬರ್ ಎಂಪ್ಲಾಯ್ ಮಾಡಿ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಲು ಅನುಮತಿಕೊಡಬಹುದೆಂಬುದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆ?

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಅಲ್ಲ, ತಾವಾಗಲೀ, ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳು ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧಿಗಳಾಗಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಹಕ್ಕಿರಬೇಕು. ಇದರಿಂದ absentee landlordism ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ; ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. The very basis of Jatti Committee report is that there should be elimination absentee landlordism.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಹತ್ತು ಮೈಲಿ ದೂರ ದೊಳಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಬಂಧವಿರಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ? ಕೆಲವರು ಮದ್ರಾಸು, ಬೊಂಬಾಯಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ದಕ್ಷಿಣ ಕನಡಾದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಆಗೇನು ಮಾಡಬೇಕು?

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಅವರ ಮಕ್ಕಳು, ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಸಾಗುವಳಿಮಾಡುವುದಾದರೆ ನಿರ್ಬಂಧ ವೇಕೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವೇ ಒಪ್ಪಿದ್ದೀರಿ. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ನೌಕರರಿಂದ ಕಿರುಕುಳವಾಗಬಾರದು, ಶಾಸನ ಶಾಸನವಾಗೇ ಉಳಿಯಬಾರದು, ನಿಜವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಗತವಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದು ನನ್ನ ಜಮೀನನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ರೆಂಟ್ ಅಥವಾ ಗೇಣಿ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡುವಾಗ ಸಮಿತಿ ಹೇಳುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. "It would not be correct to fix the rent as a multiple of assessment. It would be desirable to defer linking the rent in the assessment till after the general revision" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶಾದ್ಯಂತ ರೆವೆನ್ಯೂ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದಾದಮೇಲೆ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡುವುದಾದರೆ ಕೂಡದು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

Rentನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡುವುದೇನಿದ್ದರೂ ಈ ಹಿಡುವಳಿಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಕಂದಾಯಕ್ಕೂ ಅದಕ್ಕೂ (link up ಮಾಡುವುದು) ಒಂದು ಬಾಂಧವ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅಲ್ಲದೆ, ಕಮಿಟಿಯವರು ಗೇಣಿಯನ್ನು ಧಾನ್ಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಲ್ಲಿಸುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಅನೇಕ ಕಡೆ ದವಸಧಾನ್ಯಗಳನ್ನೇ ಗೇಣಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಗೇಣಿಯನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸುವುದು ರೂಢಿಯಲ್ಲದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಗೇಣಿಯನ್ನು ಅದೇ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಸಾಧುವಾದುದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು quantum of rent ಗೇಣಿಯು ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿರಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮೀಷನ್ನಿನವರ ಸಲಹೆಯನ್ನೇ ಸಮಿತಿಯವರೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹರವರು, ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮೀಷನ್ನಿನವರ ಶಿಫಾರಸನ್ನೇ ಏಕೆ ಒಪ್ಪಿದರು, ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಏಕೆ ಮಾಡಲಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಇದು ನ್ಯಾಯವಾದ ಟೀಕೆಯಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರು ಮಾಡಿರುವ ಶಿಫಾರಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ರೈತರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. 1/4 ಭಾಗ, 1/5 ಭಾಗ ಎಂದು ಮಾಡಿರುವುದು ಬಹಳ ಸಾಧುವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾವೂ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. 1/4 ಅಥವಾ 1/5 ಎಂದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವಾದ ಗೇಣಿಯು ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ನಾವು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಆದರೆ, average yield ಎಂದು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ

ವರ್ಗೀಕೃತ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No. 4747
ದಿನಾಂಕ Date.....

ಕಷ್ಟ. ಇದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು? ಏನೇನು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಾದ ವಿಷಯವಲ್ಲವೆಂದು ಅವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

> "That the amount of rent payable by the tenant and the compensation for the land transferred from the landlord to the tenant will directly depend on the average produce determined by the land commission."

ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ Land Commission ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು, ಅದರ ರಚನೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಿಲ್ ಬಂದಾಗ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರವಾದ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಕಲಮನ್ನು ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇವೆ.

ಆಮೇಲೆ ಗೇಣಿಗೆ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಏನು ಮುಖ್ಯವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹದ್ದುಬಸ್ತು ಮತ್ತು resumable part ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ್ಲೆ ನಿಗದಿಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. resumable Part ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇಗ ವಿಶದಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೂ ನೇರವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಕೂಡಲೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಅದಿಲ್ಲದೆ, 20 ವರ್ಷ ಕಾಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ತನಗೆ ಮಾಲೀಕತ್ವವಿದೆಯೆಂಬ ಭಾವನೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ಗೇಣಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುವುದು, ಆದರೆ ಮಾತ್ರ 20 ವರ್ಷ ಮಾಲೀಕತ್ವವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಯಬೇಕೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುವುದು—ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದ ನೀತಿಯಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜೆಟ್ಟಿ.—ಒಂದು ವೇಳೆ ಗೇಣಿದಾರರಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅತ್ತ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಆಗ್ಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಆದರೂ ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ನಲಹೆ ಅಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೂಡಲೆ ಜಮೀನ್ದಾರರ ಮೇಲೆ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ dependency ತಪ್ಪಿಸಿ, ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ತಮಗೆ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಒಂದು hsychological satisfaction ಉಂಟುಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಮುಂದೆ ಎಂದೋ 20 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ತನಗೆ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, 'ನಂದೋ ರಾಜಾಭವಿಷ್ಯತಿ' ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?

An HON'BLE MEMBER.—That is a cunning way of arguing on behalf of landlords.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಯಾರು, ಯಾವುದನ್ನು landlords ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ನೀವು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಈಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ? ಅದೇನೋ ಗಾದೆ ಹೇಳುವಂತೆ "ಯಾವೂರು ಗೌಡ ಎಂದರೆ ಕಂಬಳಿಗೆ ಎರಡಾಣೆ" ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ.

ಇನ್ನು ಪರಿಹಾರದ ವಿಷಯ ಯೋಗ್ಯ ಗೇಣಿಯ ಹದಿನೈದರಷ್ಟು ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಇದನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Just on the last point I would like to know the view of your party. How is the compensation to be paid for and how do you want the transfer to be effected?

Sri J. B. MALLARADHYA.—The Government should take over the land and execute a deed in favour of the tenant and collect the rent with the land revenue every year. If you do not give the ownership immediately what is the use of this legislation?

Sri S. D. KOTHAVALE.—You want a formal document to be executed by the Government?

Sri J. B. MALLARADHYA.—It is only an alternative that Government should pay the landlord from whom they resume the land. In the alternative, from the point of view of the tenant, I want that he should be put immediately in possession of the land which he wants to call his own or which Government wants him to own.

ಆಮೇಲೆ ಸಮಿತಿಯವರು ಪರ್ಮನೆಂಟ್ ಟೆನೆಂಟುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಗೇಣಿಗೆ ಎಂಟರಷ್ಟು, ಯೋಗ್ಯ ಗೇಣಿಯ ಎಂಟರಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾಲೀಕತ್ವ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈರೀತಿಯ ಒಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಪರ್ಮನೆಂಟ್ ಟೆನೆಂಟಿಗೂ ಮಿಕ್ಕ ಟೆನೆಂಟುಗಳಿಗೂ ಏಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈರೀತಿ discrimination ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

Sri S. D. KOTHAVALE.—Permanent tenants are as good as owners. They are irremovable. They have already possessed the highest light.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Then why think of paying any compensation at all?

This discrimination is likely to create lot of confusion.

ಜನರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅತೃಪ್ತಿ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಇದು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಶಾಸನವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೊಡಕುಗಳಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ, ಯಾರಿಗೂ ಅಸಮಾಧಾನವುಂಟಾಗದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಕಾರಣವಾಗಿ ಏನೂ ಕೂಡ ಸಮಿತಿಯವರು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ.

ಆಮೇಲೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಬಾಂಡುಗಳ ಮೂಲಕ ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಪಾರ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತ

(SRI J. B. MALLARADHYA)

ದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಏಲ್ಲಿಂದ ದುಡ್ಡು ತರಬೇಕೆಂಬುದೇನೋ ನ್ಯಾಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಮೂಲ ಹಿಡುವಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇರತಕ್ಕವರಿಂದ ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಪೂರ್ತ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ, ನನ್ನ ಪಾರ್ಟಿಯ ಪರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಯಾವ ಜಮೀನನ್ನು, ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಆ ಜಮೀನಿನ ಬೆಲೆ 5,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೀರದೆ ಇದ್ದರೆ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಪೂರಾ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಬಡ ರೈತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನೆಗೋಷಿಯಬಲ್ ಬ್ಲಾಂಡ್‌ಗಳ ವಿಷಯ. ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಂಡುಗಳ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬೆಲೆ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಾಗ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಬೆಲೆ ಇಳಿದುಹೋಗಬಹುದು. ಆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ನಂಬಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೂಡ 200 ಎಕರೆ 300 ಎಕರೆ ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಜಮೀನು ಇರತಕ್ಕವರಿಂದ ಜಮೀನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. 15—20 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇರತಕ್ಕ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ಜಮೀನನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಐದುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಎಂದರೆ, ಆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಯಾವ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ, ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಹಾಕಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂಬ ಹಿಡುವಳಿದಾರನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲೂ ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರ ಈಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ನಾನು ಏನು ವಾದಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೋ ಅದನ್ನು 50 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೋ ಸ್ಕರ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಜನಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ವಾದಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ' ಐದುಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಮೀರಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರದ ಹಣವನ್ನು ನಗದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸಮಿತಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. The resumable extent should vest in Government free from encumbrance ಎಂದರೆ ಪೂರ್ವಾದಿ ಇರುವ ಸ್ವತ್ತನು ಅಥವ ಜಮೀನನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಾಗ, ಅಂಥ ಜಮೀನಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪೂರ್ವಾದಿಗಳನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸಿದ ನಂತರ ಸರ್ಕಾರದ ವಶಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಾಧುವಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ವಿಷಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಜಮೀನಿಗೆ ಏನು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಹಾಗೆ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡಿದ ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ಪೂರ್ವಾದಿಗಳನ್ನು ತೀರ್ವೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಒಂದು ಜಮೀನಿಗೆ ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡಿದರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಸುಮಾರು 12 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲವಿದ್ದರೆ ಯಾವರೀತಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯು ತೀರುತ್ತದೆ, ಏಕೆ ಈ ವಿಧವಾದ ನಲಹೆಯನ್ನು ಸಮಿತಿಯವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಪೂರ್ವಾದಿಗಳಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಲಹೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯ ಪೂರ್ವಾದಿಗಿಂತ ಕಡಮೆಯೂಗುವುದಾದರೆ ಮಿಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಯಾರು ಕೊಡಬೇಕು; free of encumbrance ಪೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಬೇಸಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಟೀಕೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಕುಟುಂಬಹಿಡುವಳಿಯನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡುವಾಗ ದ್ರವ್ಯದಿಂದು ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಬೇಸಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ 400 ರೂಪಾಯಿ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಅದರ ಮೂರರಷ್ಟು ಎಂದರೆ 1,200 ರೂಪಾಯಿ ಇರಬೇಕು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಮಿತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಬೇಸಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ 500 ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ 2,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿರಬೇಕೆಂದು ನಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. We have actually worked out the details ಅದಕ್ಕೆ ಆಗಬೇಕಾದ ಸಾಧಕಬಾಧಕಗಳು, ಈಗಿರುವ ಹುಟ್ಟುವಳಿ, ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅನೇಕ. ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ನಾನು ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

SRI K. S. SURYANARAYANA RAO.— How have you worked at that figure—500 ?

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಬೇಸಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ 400 ರೂಪಾಯಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ national income ಎಂದು ಏನಿದೆ ಅದು ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ 281 ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ. 1960-61ರಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಎರಡನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ 315 ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. 315 national income ಆಗಿ ಇರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. Standard of living, ಗ್ರಾಮಾಂತರವಾಸಿಗಳ ಜೀವನಮಟ್ಟ 300 ರೂಪಾಯಿ, 400 ರೂಪಾಯಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ urban areas ಅಥವ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ 1,200 ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ. ನಮಿತಿಯವರ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ second class officer, ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುವವನ ಜೀವನಮಟ್ಟಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಹೋಲಿಸಿ. ತುಲನಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ 400 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ ಬೇಸಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಬೇಸಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ 500 ರೂಪಾಯಿ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಫ್ಯಾಮಿಲಿ

ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ 2,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿರಬೇಕೆಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ತಾವು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಕೆಲವು ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ 400 ರೂಪಾಯಿ ಅಥವ 500 ರೂಪಾಯಿ basic holding income ಬರಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ತರಿಜಮೀನು, ಅಥವ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಖುಷ್ಕಿ ಅಥವ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಬಾಗಾಯಿತು ಜಮೀನು ಇರಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ ರವರಿಗೆ ಇದರ ಪೂರ್ಣಪರಿಚಯ ಮತ್ತು data sheet ಎಂದು ಏನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. If the House is willing to give me time I will give now-alone.

Sri D. DEVARAJ URS.—If you have calculated, please mention the acreage.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಆಯಾ ಜಮೀನಿನ ಭೂಮಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ, ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕವನ ಉದ್ದೇಶ, ಅವನ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಅನುಸರಿಸಿ ಬೆಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಯೋಚಿಸಿ ಈ ರೀತಿ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ data sheet ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ. There is no Question of hiding facts. If you convince me that four hundred is sufficient, I am willing to accept and my party also will accept.

(*Interruption*)

This will be made available to you for your acceptance. ಈ ರೀತಿ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡುವಾಗ ಸಮಿತಿಯವರು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. Gross produce ಅಥವ ನಗಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡುವಾಗ ತರೀ ನಾಗುವಳಿಗೆ ಲಾಯಖ್ಖಾದ ಜಮೀನಿನ ಉತ್ಪನ್ನದಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ 50ರಷ್ಟು ಮತ್ತು ಇತರೆ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ 33⅓ ರಷ್ಟು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. Gross produce ಎಂದು ಏನು ಹೇಳಿದೆ ಅದನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡವವರು ಯಾರು, ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲಾಗಿ gross produce ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಯಾವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ನಿರೂಪಿಸಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನಿರೂಪಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ವಿವಾದಕ್ಕೆ ಅನ್ಯದವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಯಾವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಇನ್ನು ಸೀಲಿಂಗ್ ಎಂದರೆ ವರಮಾನದ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಿದೆ. 4½ ಕುಟುಂಬ ಹಿಡುವಳಿಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡಿರುವುದು ಜಮೀನ್ದಾರರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆನ್ನತಕ್ಕ ಒಂದು ಟೀಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾ ನರಸಿಂಹ ಅವರು. ನಾನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸಮಿತಿಯ ವರಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ: ಸೀಲಿಂಗ್ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡುವಾಗ the ceiling may be double where the family consists of more than five members. ಒಂದು ಮೇಳೆ ಒಂದು ಕುಟುಂಬವು ಐದು ಜನಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆಯಿರುವುದಾಗಿದ್ದರೆ 1,200 ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಐದು ಜನರಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದರೂ double the ceiling ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಐದು ಜನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಆರು ಜನರಿದ್ದರೆ double the ceiling ಆಗುತ್ತದೆ. 25 ಜನ, 50 ಜನ ಇರುವಾಗಲೂ ಸಹ double the ceiling ಎಂದು ಮಾಡುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಅಳಿಯ ಸಂತಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ನಾನು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಐದು ಜನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ double the ceiling ಎಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾಗಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಆರುಜನರಿರಲಿ, 25 ಜನರಿರಲಿ, 50 ಜನರಿರಲಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇರೀತಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಮಾಡಿದುದಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಭರತ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬವೇನಿದೆ ಅದು ಸಹಕಾರ ತತ್ವದ ಬುನಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿಯು ಸಹಕಾರ ತತ್ವದಮೇಲೆ ಆಗಬೇಕು, co-operative system ಮುಂದು ವರಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರ, ಹೇಳತಕ್ಕ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಕುಠಾರಪ್ರಾಯವಾದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿನ ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. Why do you make a distinction whether a family of the people wish to do personal cultivation and a different set of people will do personal cultivation? ಆದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿರೋಧಾಭಾಸಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದನ್ನು ನರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಒಂದು ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಒಂದು ಬೇಸಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಆದರೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದು ಐದು ಜನರ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇರುವ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡತಕ್ಕವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು. Not anybody who is a member of the family. Whoever takes to personal clutivation, you do give him the minimum basic holding ಇದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವತಃ ಹೇಳುವುದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಪರವಾಗಿಯೂ ಅದೇ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

5 P.M.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಡಿ. ಮಾರಣ್ಣ.—Individual holding ಗೊತ್ತುಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆ?

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—It is not necessary to make allegations of that kind without understanding what I am saying. ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಬೇಸಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಒಂದಾದರೂ ಇರಬೇಕು. ಸಮಿತಿಯವರು ಒಂದು ಪರಮಾವಧಿಯನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡುವಾಗ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಐದು ಜನರ ಮೇಲಿದ್ದರೆ, ಆರು ಜನರಿರಲಿ ಅಥವಾ ಆರವತ್ತು ಜನರಿರಲಿ, ಆ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟಿರಬೇಕೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಆರು ಜನರಿದ್ದರೂ ಎರಡರಷ್ಟು 25 ಜನರಿಗೂ ಎರಡರಷ್ಟು ಎನ್ನುವುದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾರು ತಾನು ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಕನಿಷ್ಟ ಪಕ್ಷ ಒಂದು ಬೇಸಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಜಮೀನು ಅನ್ಯಾಕ್ರಾಂತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri T. D. MARANNA.—Will it not amount to individual holding?

Sri J. B. MALLARADHYA.—You may call it by any name. I am aware of my own position. It becomes a basic holding, not individual holding. ಬೇಸಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆಯೇ ಹೊರತು ಇಂಡಿವಿಜುಯಲ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಎಂದಲ್ಲ. ಯಾವುದನ್ನು ಏನಾಯಿತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ವಾದಗ್ರಸ್ತವಾಗಿದೆ, ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನವರು ನಲಹೆ ಮಾಡಿರುವ ಐದು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಇನ್ನು ಎರಡು ನಲಹೆಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಸಮಿತಿಯವರನ್ನು ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಟೀ ಪ್ಲಾಂಟೇಷ್ಟಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಮಿತಿ ಸಾಕಷ್ಟು ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮಲೆನಾಡು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ, ಮಲೆನಾಡಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳೇನಿವೆ, ಮಲೆನಾಡು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಇರತಕ್ಕ ತೊಡರುಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಸಮಿತಿಯವರು ಕಾಫಿ ಜಮೀನಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ future acquisitionಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ರೀತಿಯ ನಲಹೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಇತರ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ landlord and tenants ಅಥವಾ ಮಾಲೀಕ ಗೇಣಿದಾರರ ಬಾಂಧವ್ಯವೇನಿದೆಯೋ ಅದು ಲೇಶಮಾತ್ರವೂ ಇಲ್ಲ. ಅತಿ ಮುಂದುವರಿದ ಕೇರಳ ಪ್ರಾಂತ ಮತ್ತು ಮದರಾಸು ಈ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ future acquisitionsಗೂ ಇಲ್ಲ, ಈಗಿರತಕ್ಕವುಗಳಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಹೊತ್ತು ಕಾಫಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ foreign exchange ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು. ಸಮಿತಿಯವರು ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ, ವ್ಯವಸಾಯ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪನ್ನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಫಿಯ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಾದರೆ, ಹಿಂದಿನ ಹತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಈಗ 25 ಸಹಸ್ರ ಟನ್ ಬೆಳೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಹಿಂದಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ರೂಪಿತವಾದ ಕಾಫಿ ಬೋರ್ಡಿನ ಉದ್ದೇಶದ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯನ್ನು 75 ಸಾವಿರ ಟನ್‌ಗಳಿಗೆ ಏರಿಸಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಈರೀತಿ ಆಗಲು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಮುಂದೆ ಕಾಫಿ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಈ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ, ಇದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ತರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡುವಾಗ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯ ಪರಿಮಿತಿ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಪರದೇಶದ ಕಾಫಿ ಕೇವಲ ಸೇಕಡ ಒಂದರಷ್ಟಿದ್ದರೆ, ಈ ಹೊತ್ತು ನಾವು ಬೆಳೆಯುತಕ್ಕ 25 ಸಾವಿರ ಟನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ರಫ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಜಮೀನಿನ ಮಿತಿಯನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಎದೆಯೇ ಎಂದರೆ, ಅದಿಲ್ಲ. ಪ್ಲಾಂಟೇಷ್ಟ್ ಎಕ್ಸೈರಿ ಕಮಿಟಿಯವರು ಅಧಿಕಾರಯುತವಾಗಿ ಕೆಲವು ಅಂಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಐದರಿಂದ ಹತ್ತಕರೆ ಇರುವ ಪ್ಲಾಂಟೇಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ 68 ಹಂಡ್ರೆಡ್‌ವೇಟ್ ಅರ್ಥಾಬಿಕ ಅಥವಾ 1·54 ರೋಬಸ್ಟ ಬೆಳೆಯ ತ್ತದೆ. 50 ರಿಂದ 150 ಎಕರೆ ಇರುವುದರಲ್ಲಿ 1·14 ಹಂಡ್ರೆಡ್‌ವೇಟ್, 150 ರಿಂದ 200 ಎಕರೆ ಇರುವುದರಲ್ಲಿ 1·83 ಹಂಡ್ರೆಡ್‌ವೇಟ್, 200 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರಲ್ಲಿ 2·26 ಹಂಡ್ರಡ್ ವೇಟ್ ದೊಡ್ಡ ಪ್ಲಾಂಟೇಷ್ಟ ಆದರೆ cost for unit of production ಸೇಕಡ 118 ಆಗುತ್ತದೆ, ಚಿಕ್ಕದಾದರೆ ಸೇಕಡ 234 ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸೇಖರಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಐದು, ಹತ್ತು ಅಥವಾ ಇಪ್ಪತ್ತು ಎಕರೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಜಮೀನಿನ ಪರಿಮಿತಿ ಹೆಚ್ಚಿದಷ್ಟೂ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ವೆಚ್ಚ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ future acquisitionsಗೆ ಜತ್ತಿ ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿರುವ ನಲಹೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. . . .

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಷ್ಟಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ future acquisitionsಗೂ ಪರಿಮಿತಿ ಇರಬಾರದೆಂದು ತಾವು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದಿರಿ. ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಮಿತಿ ಇದ್ದರೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ವೆಚ್ಚ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಇದೇ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಬೆಳೆಗಳ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿಯೂ large holdings ನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ 200-300 ಎಕರೆಯಷ್ಟು ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಬಿಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆ?

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನಾನು ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶವನ್ನು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮೂಲ ತತ್ವವನ್ನು ಕಾಫಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ, ಮಾಲೀಕನ ಮತ್ತು ಗೇಣಿದಾರನ ಸಂಬಂಧವೇನಿದೆಯೋ ಬೇರೆ

ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ, ಅದು ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. There is no question of landlord and tenant in coffee plantations.

Sri D. DEVARAJ URS.—It is not merely a question of removing the relationship between the tenant and landlord. From the point of view of distributing land to the cultivators, is it not advisable to put a ceiling on future acquisitions, Otherwise, one may acquire any amount of land.

Sri J. B. MALLARADHYA.—My point has not been understood by my esteemed friend Sri Devaraj Urs. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವಾಗ ಪಕ್ಷರಹಿತವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಬಯಸಿದರೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷದ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಪಾಳು ಬಿದ್ದಿದೆ. ಅದು ಬೆಳೆಯಬಹುದಾದ ಜಮೀನು. 1932-33 ಮತ್ತು 1936ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಆಗ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿತ್ತು. Because it is only the capitalist who can take up coffee cultivation because of the risks and troubles involved. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಎಕರೆಗೆ ಎರಡೂವರೆ ಅಥವಾ ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಹಾಕಿ ಏಳೆಂಟು ವರ್ಷಕಾಲ ಕಾದು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಒಂದುವೇಳೆ ಮಳೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಆಗಲೂ ಬೆಳೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ? ವಾಸ್ತವಾಂಶವನ್ನು ನೋಡಿದೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹಾಕುವುದು 'ಅವ್ಯತಾಂಜನ' ದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಗೂ ಒಂದೇ ಔಷಧ ಎಂದು ಹೇಳಿದಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. . . . .

ಶ್ರೀ ಟಿ ತಾರೇಗೌಡ.—ಕಾಫಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ?

Sri J. B. MALLARADHYA.—It is grown on the slopes of hills. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಬತ್ತದ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವ ಜಮೀನೇ ಬೇರೆ, ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವ ಜಮೀನೇ ಬೇರೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಭತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಹಾಗೆ ಅವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಕಾರ್ಮಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಲೇಬರ್ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಷನ್ ಇದೆ. ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಸಗಾರರ ಹಿತಸಾಧನೆಗೋಸ್ಕರ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಆಜ್ಞೆ ಇದೆ. ಹಾಗೆ ಹಿತಸಾಧನೆ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಲಾಗುವುದು. ಈ ರೀತಿ ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ನುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಾರರ ಹಿತಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ unrest ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಕೆಲಸಗಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಅಶಾಂತಿ, ಅನಮಾಧಾನ, ಅತೃಪ್ತಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

ಮಲೆನಾಡಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಲೆನಾಡು ಬೋರ್ಡ್ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯು ಹೆಚ್ಚು foreign exchange ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ತನ್ಮೂಲಕ ದೇಶದ ಹಿತಸಾಧನೆಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯ ಹಿತೋಚಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒರಿಸ್ಸಾ, ಮದ್ರಾಸ್, ಕೇರಳ, ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಶಾಸನ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ನಮ್ಮತಿ ಪಡೆಯದೇ ಇದ್ದರೆ, ಅವರು ಆದೇಶ ಕಳಿಸದೇ ಇದ್ದರೆ ಇಂದು ಕಾಫಿ ತೋಟದ ಉತ್ಪನ್ನವು ನಮ್ಮ ಕೈ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಇನ್ನು mortgage ವಿಷಯ. ಜಮೀನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸಮಿತಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

> "Simple mortgages of agricultural land in favour of non-agriculturists need not be prohibited. But mortgages with possession should be in favour of agriculturists only, subject to the condition that the extent mortgaged together with the land held by the mortgagee as owner or tenant or both, does not exceed the ceiling."

ಇದರ ಒಂದು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ, ಇದರ ಅರ್ಥವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಜಮೀನನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕೊಡಕೂಡದು ಎಂಬ ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕಿರುವುದರ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. Mortgage land ನ possession ಕೊಡಕೂಡದು ಎಂದು ಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ದೊರೆಯತಕ್ಕ ಸಾಲಸೋಲಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಜೀವನ ಕುಂಠಿತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ non-agriculturists ಆದವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಭೂವಿ ಸಾಗುವಳಿಯಾಗದೆ ಇರಬಹುದು, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು ಎಂಬುದು ಇದೆ. ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ mortgage with possession ಇರಕೂಡದು ಎಂದು ಇರುವುದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಕುಂಠಿತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಕೂಡದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಮೂರು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಜತ್ತಿ ಸಮಿತಿಯವರು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ರಿಕಾರ್ಡ್ ಆಫ್ ಟೆನನ್ಸಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ರ್ಯಾಂಡ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗಿನ ಒಂದು ಸೆನ್ಸಸ್ ತಯಾರುಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ census of land holdings ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹಿಂದೆ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಒಂದು ಆದೇಶ, ಮನವಿ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿದ್ದರೆಂಬುದು ನನ್ನ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ

(ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ)

ಬರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದು.

ಇನ್ನು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಕಮಿಷನ್ ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್ ಇವೆರಡನ್ನೂ ರಚನೆಮಾಡುವಾಗ ಅಧಿಕಾರಿವರ್ಗದವರ ವ್ಯಾಪೋಹ ನದನ್ಯರಿಗೆ ಇತ್ತು. ಇಂಥಾ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿವರ್ಗದವರೊಡನೆ ಖಾನಗಿ ಜನರು ಬೆರೆತು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಹಾಗೆ ಏಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಕಮಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರುಗಳು ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನರ್ವಾಧಿಕಾರಿ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ಇದೆ. Land Tribunal ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದದ್ದು. So you must associate non-officials. ಆದಕಾರಣ ಖಾನಗಿ ಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನಾದರೂ ನಿವಾರಿಸಿ ಆಡಳಿತಪಕ್ಷದವರು ಖಾನಗೀ ಜನರನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕ ಕಾನೂನು ನಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಶೋತ್ತರಗಳು ಇರಬಹುದು ಒಂದು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಶಾಸನ ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ತರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಯಾವ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ. ಈ ನಮಿತಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಕಟುತರವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವಾಗ ಈ ಶಾಸನ ಮುಂಬಯಿ, ಹೈದರಾಬಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಹಾಸ್ಯಾನ್ಪದವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಈ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದರ ಬದಲು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ತೊಂದರೆಯಾಯಿತು, ಜನತೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೇ, ತೊಂದರೆ ಒಡ್ಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬ ಎಲ್ಲ ಅನುಭವಗಳನ್ನೂ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ (implementation) ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಮಿಕಶಾಸನಗಳು (labour legislation) ಆಗಿವೆ. ಮೈನೂರು ಹೆಚ್ಚು ಮುಂದುವರಿದ ನಂಸ್ಥಾನವಾದರೂ labour legislation ಆಗಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಇತ್ತು. ಅದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಯಿತು. ತನ್ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ನಹಾಯ ಮತ್ತು ಉಪಕಾರವಾಯಿತು. ಅದು ಒಂದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ. ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಗೇಣಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ 54 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ fallow land ಅಂದರೆ ಬಂಜರು ಭೂಮಿ ಇದೆಯೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬನಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು; ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಏಕೆ ಹಂಚುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಈ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅವರು ನಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರಯುತವಾಗಿ ಒಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್ ರಿಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ನಿಗೆ ನಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದನ್ನು Government of India, Ministry of Economics and Statistics ನವರು ನಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರನಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ಈಗ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಇವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಬಂಜರು ಭೂಮಿ ನಾಗುವಳಿಗಳಿಗೆ ಲಾಯಕವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ 15,64,098 ರಷ್ಟು ಎಕರೆ ಮಾತ್ರ ಬಂಜರು ಭೂಮಿ ಇದೆ ಎಂಬ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಈ ವರದಿಯಿಂದ ನನಗೆ ದೊರೆತಿವೆ. ಬಹುಶಃ ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬನಪ್ಪನವರು ಹಿಡುವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಬಂಜರು ಭೂಮಿಯೆನ್ನು ನಹ ಇದರಲ್ಲಿ ನೇರಿಸಿ ಹೇಳಿರಬಹುದು, ಹಿಡುವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ ಜಮೀನನ್ನು ಬಂಜರು ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದರ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಅವರು ಆರಿತಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಶಾನನವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಮನೂದೆಯನ್ನು ನಭೆಯು ಮುಂದೆ ಇಡುವಾಗ ಹಿಡುವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಜರು ಭೂಮಿ ಇರಕೂಡದು, ಒಂದುವೇಳೆ ಆ ರೀತಿ ಬಂಜರು ಭೂಮಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾದರೆ ಅದು ಕಾನೂನಿಗೆರುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಂದು ಪೀನಲ್ ಕ್ಲಾಜ್ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ನೇರಿನಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನೂಚಿನುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಶಾನನ ಜಾರಿಗೆತರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಂಜರು ಭೂಮಿ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಇರುವ 15ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ನಾಗುವಳಿಗೆ ತರುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಅಮ್ಯತಮಹಲ್ ಕಾವಲು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರೆವೆನ್ಯೂ ನಚಿವರು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಬಂಜರು ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವನಾಯಕ್ಕೆ ಲಾಯಖ್ಖಾಗಿರುವ ಕಡೆ ಏಕೆ ಕಾರೊನ್ಯೆಜೇಷ್ಟ್ ಸ್ಕೀಂ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದು? ಕಾರೊನ್ಯೆಜೇಷ್ಟ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಡೆದಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನ, ಅಧಿಕಾರಿಯು ತವಾಗಿ ನಡೆದಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದ ರೈತರ ಹಣ ಅನನ್ವಯವಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ನ್ವಂತ ಅನುಭವ. ಆ ರೀತಿ ಆಗಬಾರದು. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ 15 ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಗೊಟ್ಟಿಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರೋನ್ಯೆ ಮಾಡಿದರು, ಚೆನ್ನಗಿರಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೈರಾಪುರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು; ನಾರ್ಥಕವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಈಗ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಬೇಸಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನರ್ಕಾರದವರು 15 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನೇನಿಪೆ ಅದನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಹಂಚುವಾಗ ನರಿಯಾದ ವ್ಯವನ್ಥೆಮಾಡಬೇಕು. ಬೇಸಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಅಥವಾ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ನಿಗದಿಮಾಡಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಹದ್ದುಬನ್ತು ಹಾಕಿ ರೈತರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾರೊನ್ಯೆಜೇಷ್ಟ್ ಸ್ಕೀಂ ನರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಐದು ಜನ ರೈತರನ್ನು ಕರೆತಂದು "ನೀವು ಜಮೀನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ

ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರೈತರಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕಾಗುವಷ್ಟು ದವನಧಾನ್ಯ ಕೊಡ ಬೇಕು, ಜಾನುವಾರು ಕೊಡಬೇಕು, ಅವರ ಮನೆಯ ವರಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಕೋ ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರಂ ಒಂದು ತರಹ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಧ್ಯ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈ ಸಂಬಂಧವಾದ ಶಾಸನ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಈಗ ಇರುವ ಗೇಣಿದಾರರು, ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಲೇಬರರ್ಸ್—ಇವರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜಿತ್ತಿ ಸಮಿತಿ ಸಲಹೆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಸೂಕ್ತರೀತಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ 15 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕಾರೊ ನ್ಯೆಜೇಷ್ಟ್ ನಮ್ಮ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಗೂ ಬೆಂಬಲ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಧ್ಯೇಯಕ್ಕೂ ಪುರಸ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಗೌರವ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಜನರು ಸೀಲಿಂಗ್ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಬೇಸಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಜಮೀನಿನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಫ್ರಾಗ್ಮೆಂಟೇಷ್ಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ, ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ತಿರುಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭ ದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗತಾನೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹ ರವರು ಜೆನಿವಾ ಮತ್ತು ಜಪಾನ್‌ದೇಶಗಳ ಅನುಭವ ವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯವಾದರೂ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ನಮಲ್ಲಿರುವು ದನ್ನು ನೋಡಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇದಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಬೇಡ, ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಅಳಿವು ಉಳಿವಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಈ ಭೂಮಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಬಾರದು. ಲಾರ್ಡ್ ಲ್ಯಾಂಡೆಡ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಸ್ಕೀಂ, ಅಬ್ಸೆಂಟಿ ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರ್‌ಷಿಪ್ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ಏನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಏಕೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪನ್ನ ವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಲ್ಲ? ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈಗಿರುವ ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಾಲೀಕರು ದೇಶಕ್ಕೇನು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? 35 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ, 25 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಏನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಶ್ರೀ ವಿನೋಬಾಭಾವೆ ಯವರು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಭಕ್ತರು ಎಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು? ಇದೊಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೆತ್ತೊದು ದಿವಸ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಪಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಎಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ನಾವೂ ಭೂದಾನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು, ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವ ರಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿದ್ದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಮಾತಿಂಗಿಗೆ ಕರೆಯುವುದೂ ಕಷ್ಟ; ಪಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಗೆ ಒಂದು ಇಕ್ವಿಷೇಷ್ಟ್ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಿತ್ರರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಧ್ಯೇಯ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುವವರು ಸೀಲಿಂಗ್ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬೇಡ ಎಂದು ಪಾಠಿಸಿರುವುದು, ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪರಿಮಿತಿ ನೂರು ರೂಪಾಯಿರ ಬೇಕು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿರ ಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ತತ್ವವೇನಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ. ಮುಖ್ಯವಾದ ಭೂಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವಾಗ ಇಲ್ಲದ ಸಲ್ಲದ ವಾದಗಳನ್ನ ತಂದು ನೋಡೋಣ, ಬೀಸೋ ದೊಣ್ಣೆಗೆ ತಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನೂರುವರ್ಷ ಆಯಸ್ಸು ಎಂದು ಏನೇನೋ ಹೇಳುವುದು ಸರ್ವಥಾ ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ತಕ್ಷಣ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ದ್ರವ್ಯದ ಅಭಾವ ನೀಗಿ ಹಣ ಸಿಕ್ಕುವು ದಾದರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ನನಗಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಅನುಭವವುಳ್ಳ ವರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ!

ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನು ಆಳಿಯಸಂತಾನದ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ದಕ್ಷಿಣ ಕನಡಾದ ಮಿತ್ರರು ತಮಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನಡಾದ ಸಂಬಂಧವೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ದರು. ನನಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಬಂಧ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿದೆ. ಆಳಿಯಸಂತಾನ ಪದ್ಧತಿಯ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ಜಿತ್ತಿ ಸಮಿತಿ ವರದಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಚಿಸುವ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ದಕ್ಷಿಣಕನಡಾ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಕೂಡದು ಎಂದು ವಾದ ಮಾಡಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು, ಹಿಂದೆ 15 ವರ್ಷ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದವರು ಈ ರೀತಿ ನಲಹೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೇ ಒಂದು ಕಾನೂನು, ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೇ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಹೀಗೆ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನವಾದ ಕಾನೂ ನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಮನ್ಯಾಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾದ ಯೂನಿಫಾರಂ ಲೇಸ್ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿರುವಾಗ ಜಿತ್ತಿ ಸಮಿತಿ ವರದಿಯ ಮೇಲೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟು ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನವಾದ ಶಾಸನ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧುವಾದುದು, ಎಷ್ಟು ನ್ಯಾಯವಾದುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಊಹೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ವಿಷಯು ವನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡ ತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಹೇಳದೆ ಅರ್ಥ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

5-30 P.M.

ನಮ್ಮ ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರಾದಂಥ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷ ದವರು, ಅನೇಕ ವೇದಿಕೆಗಳಿಂದ ತಾವು ಸಹಕಾರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಕೋ-ಆಪರೇ ಟಿವ್ ಕಾಮನ್‌ವೆಲ್ತ್‌ನ ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವರು, ಗ್ರಾಮರಾಜ್ಯ ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ ದಿದ್ದುದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲುಂಟು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದವರು, ಇಂದು ಆ ಪಕ್ಷ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ನಿಂತು ಅದೂ ಏಕೈಕ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ನಿಂತು "ಕೋ-ಆಪ ರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಬೇಡ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರಲ್ಲಾ! ಇವರ ವಾದ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೋ-ಆಪ ರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಎನ್ನುವುದು ಇತರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲೇಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ

(ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮರ್ಲಾರಾಧ್ಯ)

ವೆಂದು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ನಿಜ. ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಮುಂದು ವರಿಯಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿರು ವವರು ಬೇಕು, ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವವರು ಬೇಕು; ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶೀಲವಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಜನರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಮನೋ ಭಾವನೆಯುಳ್ಳವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನೂರಕಬೇಕು. ಈ ಹೊತ್ತು ಸಹಕಾರ ತತ್ವ ಮುಂದುವರಿಯದಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸೇವಾ ತತ್ಪರರ ಅಭಾವ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವವುಳ್ಳವರ ಅಭಾವ. ಈ ಹೊತ್ತು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಬಿಟ್ಟು, fragmentation of holding ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನಾಗುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ 500 ಜನರಿದ್ದಾರೆನ್ನೋಣ. 30 ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳೇ ಇರಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹಿಡುವಳಿದಾರನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದು mechanised cultivation ನನ್ನಾಗಲಿ ಆಧುನಿಕ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಾಗಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ನಡೆಸುವ ತಾಕತ್ತು ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಜನ, ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಸಹಕಾರ ತತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ವ್ಯವಸಾಯ ವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಕೂಡದು. ಏಕೆ ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ಪ್ರಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ರೂಢಿಗೆ ತರಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ವಿಟ್ಟು ಆದರ್ಶ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಮುಂದುವರಿಯು ವಂತೆ ಒಂದು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಕೂಡದು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾರು ಯಾರು ಸಹಕಾರ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೋ ಅವರೆಲ್ಲ ಏಕತ್ರ ಸೇರಲಿ; ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷದ ಜನರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೈಗೂಡಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲಿ; ಹತ್ತಾರು ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಏಂಗಿಡಿಸಿ ನೇರ ವಾದ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸೋಣ. ಆಗ್ಗೆ ಸಹಕಾರ ಪದ್ಧತಿ ಏಕೆ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ? ಇದೇ ಪೂಜ್ಯ ಮಹಾತ್ಮಾ ಜೀಯವರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ರಾಮರಾಜ್ಯ ವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಪ್ರಥಮ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾರು ನಮ್ಮನ್ನೆ ಸಹಕಾರ ತತ್ವಬೇಕೆಂದು ಬರೀ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವೇದಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಕೂಗುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಂದ ಇದರ ಸಾಧನೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಸಹಕಾರ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿರುವ ಜನರು ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದರಿಂದ ಏನೇನು ಉದ್ದೇಶಗಳು ಸಫಲವಾಗಬೇಕೆಂದಿದೆಯೋ ಆ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಈಡೇರುವುದಿಲ್ಲ, Development of personalityಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ leadership ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ Right type of people ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಅವರೀಗ ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಸಫಲಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? Development of personality ಅಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಿಂದೀಗ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆಯೇ? ಅಥವಾ Social Justice–ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯವೆಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಉಂಟಾಗಿದೆಯೇ? ಒಂದು ಸಾಧಾರಣ industrial Co-operative ಸೊಸೈಟಿಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ, ಅಲ್ಲಿ ಈಗ ನೀವು ಯಾವ ಜನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನೋಡಿ, ರೂರಲ್ ರಿ-ಕನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಗ್ರಾಮ ಸುಧಾರಕರೆಂದು ಮಾಡಿದಿರಿ; ಮಲ್ಟಿಪರ್ಪಸ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳೆಂದು ಮಾಡಿದಿರಿ; ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಯೂ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಹತ್ತು ವರುಷಗಳ ಕಾಲ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಿಯೂ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ Leadership ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಲ್ಲಾ! ಸಹಕಾರ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿರತಕ್ಕ ಜನರು, ಶಕ್ತಿವಂತರಾದ, ಉತ್ಸಾಹಿಗಳಾದ ಜನರು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಲ್ಲಾ! ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಭಾರದ ವಿಚಕ್ಷಣೆ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ನೀವು ಸರಿಯಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಾದರೆ ಅನೇಕ ಜನ ವಿದ್ಯಾವಂತರು, ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ದುಡ್ಡಿಲ್ಲದವರು ಇಂಥ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೆಲೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಕೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಜತ್ತಿ ಸಮಿತಿಯ ಅನುಸರಣೆಯಿಂದ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಈ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರು ತಮ್ಮ ಧ್ಯೇಯ ಸುಖೀ ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶೇಕಡ 72 ಜನರಿಗೆ ವಿಾರಿರತಕ್ಕ ಸಂಖ್ಯೆಯವರು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಕಸಬಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿರತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯೆನ್ನುವುದು ಸುಖೀ ರಾಜ್ಯಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಕಾರಿಯಾದ ಪದ್ಧತಿಯೆಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಮರೆಯಲಾಗದು. ಈ ವರ್ಷಾಡು ಜತ್ತಿ ಸಮಿತಿಯ ನಲಹೆಯಾಗಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ರಚನೆಯಾಗತಕ್ಕ ಶಾಸನ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದರೆ, ನಿಜವಾದ ಸಾರವತ್ತಾದ ಶಕ್ತಿ ಎಲ್ಲಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಆ ಶಕ್ತಿ ಜನರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿದೆ. ಯಾರು ಪ್ರಜಾ ಮುಖಂಡರೋ, ಯಾರು ಜನರ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರ ಹೃದಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅವರು ಭೂ ಮಾಲೀಕರುಗಳಾಗಲೀ, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಾಗಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅವರ ಹೃದಯವನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸ ಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಈ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಗೆ ಪುರ ಸ್ಕಾರ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದೇನೆಂದರೆ, ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಧ್ಯೇರ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಧ್ಯೇಯ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಪ್ರಜೆಗಳ ಮುಂದಿಡ ಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯ ಧೈರ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ರೀತಿ ನೋಡಿದರೆ, ಅವರು, "Prudence is not the better part of valour"—ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ: Prudence is not the better part of valour but courage is the better

part of prudence ಎಂದರೆ ಶಕ್ತಿಗಿಂತ, ಧೈರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಯುಕ್ತಿ ಮೇಲು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಯುಕ್ತಿಗಿಂತ ಧೈರ್ಯ ಮೇಲು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸಲೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಸಾಲದು. ಇವರ ನೀತಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಧೈರ್ಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಇವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎದುರುಪಕ್ಷದವರಿಗಾದರೂ ಅವಕಾಶಕೊಡಲಿ; ನಾವು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಒಬ್ಬ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರು.—ಅದಕ್ಕೇ ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಯವರೆಗೆ ತಾಳಿ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಇನ್ನೊಂದೇ ಸೆಂದರೆ, ಈ ಸರ್ಕಾರ, ಆಡಳಿತಪಕ್ಷ, ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಜನ ಈಗ್ಗೆ ಎರಡೇ ಅಥವ ಒಂದೇ ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದರೋ, ಆ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹೇಗೆ ತೋರುತ್ತದೆಂದರೆ, ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಹೇಡಾಡುತ್ತಿರುವ ಅಳಿಲಿನ ಹಾಗೆ. It is like the energetic vitality of a squirrel running in the cage ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು ನಾನು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸುಧಾರಣೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ, ಒಂದು ತತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದೆವೋ ಅದೇ ತರದ ಪ್ರೇರೇಪಣೆ ಈಗ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆಡಳಿತಪಕ್ಷದವರೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಪಕ್ಷಗಳವರೂ ಸೇರಿ ಇಡೀ ಜನತೆಯನ್ನು ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಯಕಡೆಗೆ ಹೊಡೆದೆಬ್ಬಿಸಿ, ಆ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಕಿಡಿ, revolutionary impulse ನಶಿಸಿ ಹೋಗದಂತೆ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು; ಅದು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ನೀವು ಇಂದು ನಿಮ್ಮ ಒಳ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಆ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಕಿಡಿಗೆ ನೀರು ಹುಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ; ಆ revolutionary impulse ನಿಂದ ಜನರು ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತೆ ಚೇತನಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊರಟರೆ, ನಾವು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೊರತು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಇನ್ನು, ಒಂದೇ ಒಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಮಾತನ್ನು ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ಜಾರಿಗೆತರುವಾಗ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಪಕ್ಷ, ಪರಪಕ್ಷ ಎಂಬ ಭೇದ ಬೇಡ. ಇದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎನ್ನುವುದು ಬೇಡ. ಇಡೀರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದು ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಲಿ. ಅಧಿಕವಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗದೆ ಇದ್ದರೆ ನಾವು ಎಂದೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಮಿಳಿತವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಯಾವರೀತಿಯಾದರೂ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು, ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ನತ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು, ನಾವು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನೀವು ಹೇಳುವುದು, ನೀವು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಾವು ಹೇಳುವುದು ಬೇಡ. ಪಕ್ಷಭೇದ ಮಾತ್ರ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಬೇಡ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೈನೂರಿನಲ್ಲಿ ನಾವೇನು ಶಾಸನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅದು ಇಡೀ ಭರತಖಂಡಕ್ಕೇ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡೋಣ. ಸರ್ವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಾಗವಹಿಸೋಣ. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಕೆಲವರು ಇದನ್ನು ಮರೆತು, ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಆರೋಪಗಳನ್ನು ಜತ್ತಿ ಸಮಿತಿಯವರಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೋದಾಗ ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ, ಮಳೆ ಬಂದಿತ್ತು,—ಈ ವಿಧವಾದ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧುವಾದದ್ದು; ಮತ್ತು ಬಹುಶಃ ಈ ನಾಗರೀಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಆರೋಪಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡ ಕೂಡದು. ನಾನು ಅನೇಕ ಖಾನಗಿ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ; ಸರ್ಕಾರಿ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಸಮಿತಿಯವರ ಸ್ಥಾನ ಬಹಳ ಕಷ್ಟತರವಾದದ್ದು. ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು, ಎರಡು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಮೊದಲೇ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಈರೀತಿ ಹೇಳಿಬಾರದು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜತ್ತಿ ಸಮಿತಿಯವರು ಮತ್ತು ಅವರ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ಏನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದು; ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗಿರತಕ್ಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಥವ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶಾಸನ ಮಾಡುವಾಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಿಜ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯವರು ಅವರು ಸೂಚಿಸಿರತಕ್ಕ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು, ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುವಾಗಬೇಕೆಂದು ನಲಹೆಮಾಡುತ್ತಾ, ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ (ಸಾಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈ ದಿವಸ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಜತ್ತಿ ಸಮಿತಿ ವರದಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಭೂಮಿಯ ವಿಚಾರ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದು ಈಗಾಗಲೆ ಅನೇಕ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ನಾನೂ ಅದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರ ಈ ಮೊದಲು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲಾಗಾಯ್ತು ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ದೇಶದ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ರೈತನ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು ಹಿಂದೆಯೇ ದೇಶದ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆಯಾಗಿರತಕ್ಕ ರೈತನ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೊರಕಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯತಕ್ಕ ಜನಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಮಾನ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿದರು. ಅವರ ವರದಿ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ಇದರಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರನೇಕರು ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಜತ್ತಿ ಸಮಿತಿಯವರು ಪ್ರಯಾನಪಟ್ಟು ಪ್ರಾಂತಾದ್ಯಂತ ಸಂಚಾರಮಾಡಿ,

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ.)

ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ, ಅನೇಕ ಜನಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಇಂಥ ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿದು ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳೊಡನೆ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಒಂದು ಕುಟುಂಬ ಹಿಡುವಳಿ ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು 1,200 ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರತಕ್ಕ ನ್ಯತ್ತಾಗಿರ ಬೇಕೆಂತಲೂ ಇದನ್ನು ಕುಟುಂಬ ಹಿಡುವಳಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ 1,200 ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಎರಡು ಪಲ್ಲ ಭತ್ತ ಗೇಣಿ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿದರೆ 60 ಪಲ್ಲ ಗೇಣಿ ವಸೂಲುಮಾಡತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಜಮೀನ್ದಾರ ಗೇಣಿ ವಸೂಲ್ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅವರು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ 60 ಪಲ್ಲ ಭತ್ತವನ್ನು ವಸೂಲ್ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಜಮೀನ್ದಾರ ಗೇಣಿ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭವಿರಬೇಕಾದರೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜಮೀನಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಜಮೀನನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಹಕ್ಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹು ಜನ ಗೇಣಿದಾರರಾಗಿರುವವರು ಜಮೀನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಕಡೆ ಜಮೀನು ಮಾಲೀಕನು ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯನಿಂದ ಅರ್ಜಿಬಂದ ಐದು ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಗೇಣಿಯು ಮುಗಿಯತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಐದು ವರ್ಷಗಳಕಾಲ ಆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಗೇಣೀದಾರನಾಗಿರತಕ್ಕ ರೈತ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕ . ಜಮೀನ್ದಾರನಾದರೋ ಅವನಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಜಮೀನಿನ ಪ್ರತಿಫಲದಿಂದ ಬೇರೆಕಡೆ ಜಮೀನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಬಹುದು, ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಗೇಣಿದಾರನಾದವನು ಈ ಐದು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದನಂತರ ಹೇಗೆ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೇಣಿದಾರನಾಗಿರತಕ್ಕ ರೈತನಿಂದ ಜಮೀನ್ದಾರನಾಗಿರುವವನು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಹಿಡುವಳಿಯ ಪರಿಮಿತಿಯವರೆಗೂ ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಮಾಡಲು ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದರೆ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಗೇಣೀದಾರ, ಇದುವರೆಗೂ ಆ ಜಮೀನನ್ನೇ ತನ್ನ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ರೈತ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೆನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಸಮಿತಿಯವರು ತಮ್ಮ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಹಿಡುವಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿ ಇದ್ದು, ಕುಟುಂಬ ಹಿಡುವಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಮೆ ಜಮೀನು ಇರುವಾಗ ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿಗಾಗಿ ಗೇಣೀದಾರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಒಬ್ಬ ಜಮೀನ್ದಾರನು ತನಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲು ನಾಲ್ಕಾರು ಜನರಿಗೆ ಗೇಣಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ಜನ ಗೇಣೀದಾರರಿಂದಲೂ ಜಮೀನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಗೇಣೀದಾರನ ಹತ್ತಿರವೂ ಇರುವ ಜಮೀನು ಮೂಲ ಹಿಡುವಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಮೆ ಇರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್ದಾರನು ಆ ಜಮೀನನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಗೇಣಿಯನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತ ಭಾರತದರ್ಲೆಲ್ಲ ಮೊದಲು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತದ ಗೇಣೀ ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ಇದರೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ರಾಮರಾಜ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಗೇಣಿಯನ್ನಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ಒಂದು ಪರಮಾವಧಿಯನ್ನಾಗಲೀ ಏಕೆ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಲಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಗೇಣಿ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ತೆರಿಗೆಯ ಐದರಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಒಂದುಭಾಗ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಭೂಮಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ಫಸಲು ಬಂದು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಒಂದುಭಾಗವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ? ಇದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಎಡರು ತೊಡರುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಉಳುವವನೇ ಜಮೀನಿಗೆ ಒಡೆಯ ಎನ್ನುವಾಗ ಜಮೀನನ್ನು ಉಳುವವನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಹದಿನೈದು ಪಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಪಲ್ಲ ಬೆಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ, ಐದನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಗೇಣಿ ಲೆಕ್ಕದ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಪಲ್ಲ ಭತ್ತ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಹದಿನೈದರಷ್ಟು ಎಂದರೆ, ಮೂವತ್ತು ಪಲ್ಲ ಭತ್ತದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ಸಾಗುವಳಿದಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿಮಾಡಿದಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂವತ್ತು ಪಲ್ಲ ಭತ್ತಕ್ಕೆ 600 ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬಿಕರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಜಮೀನು 250 ರಿಂದ 300 ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಬಾಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡುವಾಗ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು 15 ಪಟ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧುವಲ್ಲ. ಇದು ಈಗಿನ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ರೇಟಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಇದನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಖಾಯಂ ಸಾಗುವಳಿದಾರ ಚೆಂಪರಿ ಸಾಗುವಳಿದಾರ ಅಥವಾ ಹಂಗಾಮಿ ಸಾಗುವಳಿದಾರ ಎಂದಿದೆ. ಖಾಯಂ ಸಾಗುವಳಿದಾರನಿಗೆ ಖಾಯಂ ಸಾಗುವಳಿದಾರ ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಖಾಯಂ ಸಾಗುವಳಿದಾರ, ಹಂಗಾಮಿ ಸಾಗುವಳಿದಾರ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇದುವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ರೈತ

ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಂದು ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗು ವಳಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರೂ ಅವನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಆಧಾರವೂ ಗೇಣೀದಾರನಲ್ಲಿರು ವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಖಾಯಂ ಸಾಗುವಳಿದಾರ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಗದಿಮಾಡು ವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇ ಕಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಈಗಾಗಲೇ ಮೈನೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವೀಲೀನವಾಗಿರುವ ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಳೇ ಮೈನೂರು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಾರೀಕನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವವರನ್ನು ಖಾಯಂ ಸಾಗುವಳಿದಾರರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕಂಚ್ರೊಲ್ ಬಂದಲಾಗಾಯಿತು ಪಹಣಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಳಿದಾರ ನೆಂದು ನಮೂದಾದಲಾಗಾಯಿತು ಯಾರು ಒಂದೇ ನಮನಾಗಿ ಒಂದು ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರನ್ನು ಖಾಯಂ ಸಾಗುವಳಿದಾರರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಜಮೀನಿನ ಉತ್ಪ ನ್ನದ ಎಂಟು ಪಟ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವ ಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಇದನ್ನು ಪುಷ್ಟೀ ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಕೆಲವರು ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ವೆಚ್ಚದ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತಾ ನೀರಾವರಿಯುಳ್ಳ ಜಮೀನಾದರೆ ನೀರಾ ವರಿ ಉತ್ಪನ್ನದ ಎರಡರಷ್ಟು ನಿವ್ವಳ ಲಾಭ, ಮಳೆಯ ಬೆಳೆಯಾದರೆ ಅದರ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ನಿವ್ವಳ ಲಾಭವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಿವ್ವಳ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾ ರದ ಮೇಲೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂ ದರೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ನಿವ್ವಳ ಎನ್ನುವು ದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ರೈತರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾದೆ ಇದೆ. ರೈತರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ರೈತನೇ ಬಲ್ಲ. ರೈತ ಬೀಜದ ಜೊತೆಗೆ ಹೋದರೆ ಭತ್ತದ ಜೊತೆಗೆ ಬರ ಬೇಕು, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಸ್ವಂತ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡುವ ರೈತನಾದುದರಿಂದ ರೈತನ ಕಷ್ಟವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಬ್ಬ ರೈತ ಸಾಧಾರಣ ವಾಗಿ ಐದು ಅಥವಾ ಆರು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಾಗುಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ಈರೀತಿ ಐದು ಎಕರೆಯನ್ನು ಸಾಗುಮಾಡಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ದುಡಿಯ ಬೇಕಾದರೆ, ತಾನು, ತನ್ನ ಹೆಂಡರು ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಮಳೆ ಬಿಸಿಲೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡದೆ ಪ್ರತಿ ದಿವಸವೂ ದುಡಿಯಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಭರುವ ಪ್ರತಿ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಎಡರು ತೊಡರುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ತಿಪಟೂರಿನ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿ ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ ಎಕರೆಗೆ ಎಂಟು ಫಲ್ಲ ಬರುತ್ತದೆ ಆರು ಎಕರೆಗೆ $6 \times 8 = 48$ ಫಲ್ಲ ಅಥವಾ 50 ಫಲ್ಲ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಫಲ್ಲ ಗೇಣಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ 40 ಫಲ್ಲದಲ್ಲಿ ವರ್ಷವೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಸಾಕಬೇಕು. ತನ್ನ ಪೆಚ್ಚನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಒಂದು ಜೊತೆ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಂಸಾರ ಜೀವನ ವನ್ನು ಸಾಗಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಇಡೀ ವರ್ಷದ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ 40 ಫಲ್ಲ ಭತ್ತಕ್ಕೆ 600 ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ 400 ರೂಪಾಯಿ ನಿವ್ವಳ ಲಾಭವೆಂದು ಹೇಗೆ ಭಾವಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಅನೇಕ ಜನ ಸ್ನೇಹಿ ತರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿ ಜಮೀನಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪರಿಮಿತಿ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈರೀತಿ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಕಡಮೆ ಜಮೀನಿರುವ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿ ದಾರರು ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತರಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಪ್ರತಿ ಯೊಬ್ಬರೂ ಗೇಣೀದಾರರಾಗಿ ಇವರೂ ಜಮೀನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕವಕಾಶ ವಾಗುತ್ತದೆ.....

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು.

The 6th item of business in the list of business may be taken up tomorrow.

The House will now rise to meet tomorrow at 8-30 A.M.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at Thirty Minutes Past Eight of the Clock on Saturday, the 15th March 1958.

WD 198—GPB—900—22-7-58